

Dodatak

Jevandjelje po Mateju

preveo sa hebrejskog Željko Stanojević

Deo kopije Jevandelja po Mateju na hebrejskom jeziku (1. poglavlje, stihovi 18-25). Kompletna kopija se nalazi u Britanskoj biblioteci manuskriptata.

Jevanđelje po Mateju

1. poglavlje

1 Ovo je rodoslov Ješue, Davidovog sina, koji je bio Avrahamov sin.

2 Od Avrahama se rodi Jichak, a od Jichaka se rodi Jaakov, od Jaakova se rodiše Jehuda i njegova braća.

3 Od Jehude i Tamare se rodi Perc i Zerah, od Pereca se rodi Hecron, od Hecrona se rodi Ram.

4 Od Rama se rodi Aminadav, od Aminadava se rodi Nahšon, od Nahšona se rodi Salmon.

5 Od Salmona i Rahave bludnice rodi se Boaz, od Boaza i Rute rodi se Oved, a od Oveda se rodi Jišaj.

6 Od Jišaja se rodi David od Davida i žene Urijine rodi se Šelomo.

7 Od Šeloma se rodi Rehavam, od Rehovama se rodi Avija, a od Avije se rodi Asa.

8 Od Ase se rodi Jehošafat, od Jehošafata se rodi Joram, od Jorama se rodi Uzija.

9 Od Uzije se rodi Hizkija.

10 Od Hizkije se rodi Menaše, od Menašea se rodi Amon, od Amona se rodi Jošija.

11 Od Jošije se rodi Jehanja i braća njegova u vavilonskom izgnanstvu.

12 Od Jehanje se rodi Šealtiel, od Šealtielu se rodi Zerubavel.

13 Od Zerubavela se rodi Avihud, od Avihuda se rodi Eljakim, od Eljakima se rodi Azur.

14 Od Azura se rodi Cadok, od Cadoka se rodi Akim, od Akima se rodi Elihud.

15 Od Elihuda se rodi Elazar, od Elazara se rodi Matan, od Matana se rodi Jaakov.

16 Od Jaakova se rodi Josef. To je Josef muž Mirjame, prozvanog Mesija, odnosno Hristos.

17 I ukupno rodoslov broji od Avrahama do Davida četrnaest kolena. Od Davida do vavilonskog izgnanstva četrnaest kolena, i od vavilonskog izgnanstva do Ješue četrnaest kolena.

18 Ješuiino rođenje zbilo se ovako: Dok je njegova majka bila zaručena za Josefa, a još pre nego što je on legao sa njom, nađe se da je trudna od Svetog Duha.

19 A Josef, pošto je bio pravedan čovek, nije želeo da živi sa njom, ali ni da je razotkrije nanevši joj sramotu ili osudivši je na smrt, već je hteo da je prikrije.

20 Dok je razmišljao o ovoj stvari u svom srcu, ođednom mu se prikaza u snu anđeo i reče: "Josefe sine Davidov, ne boj se uzeti ženu svoju Mirjam jer je od Duha Svetog ona začela.

21 Ona će roditi sina i daćeš mu ime Ješua, jer će on spasiti moj narod od njihovih prestupa."

22 Sve ovo se dešava da bi se ispunilo ono što je zapisao prorok po Božjim uputstvima:

23 "Gle, devojka će zatrudneti i rodiće sina i daće mu ime Imanuel, što znači, s nama Bog."

24 Josef se probudi iz sna, te učini sve kako mu je zapovedio Božji anđeo i uze svoju ženu.

25 I nije legao s njom sve dok ne rodi sina, svog prvenca, te mu dade ime Ješua.

2. poglavlje

1 Bilo je to kada se rodio Ješua, u judejskom Bet Lehemu u vreme vlasti cara Iroda. Jednog dana, oni koji gledaju u zvezde dođoše sa istoka u Jerusalim.

2 Zatim rekoše: "Gde je judejski car koji se rodio? Videli smo njegovu zvezdu na istoku." Došli su sa bogatim darovima da mu se poklone.

3 Čuvši ovo, car Irod se prestravio, kao i svi stanovnici Jerusalima s njim.

4 Potom je sakupio sve svoje velikaše i zatražio od njih da mu kažu u kojem mestu se rodio Mesija.

5 Oni mu odgovoriše: "U judejskom Bet Lehemu, kao što je zapisano preko proroka:

6 "A ti Bet Leheme judejski, zemljo cenjena judejska, iako si najmanji među hiljadama judejskih gradova, iz tebe će mi izaći budući vladar Izraela."

7 Tada car Irod pozva mudrace da ih u tajnosti upita za tačno vreme kada su videli zvezdu.

8 Potom ih posla u Bet Lehem i reče im: "Idite i dobro se raspitajte za to dete, pa kad ga budete našli, kažite mi da i ja odem da mu se poklonim."

9 Pošto su čuli cara, krenuli su. Kad najednom, zvezda koju su videli na istoku, poče da ide pred njima, sve dok nisu stigli do mesta. Kad su stigli u Bet Lehem, zvezda stade kod mesta gde je bilo dete.

10 Videvši zvezdu, njihovoj sreći nije bilo kraja.

11 Došavši, našli su kuću i Mirjam, njegovu majku. Kleknuli su pred njim i poklonili mu se. Zatim su otvorili svoje velike vreće i izneli pred njega zlatan dar, tamjan i miro.

12 Nakon toga, u snu im zapovedi anđeo da se ne vraćaju Irodu, tako da se vratiše u svoju zemlju drugim putem.

13 Kad ovi odoše, iznenada se anđeo Božji prikaza Josefu u snu: "Ustani i uzmi dete i njegovu majku i beži u Egipat. Ostani tamo dok ti ne kažem, jer Irod traži dete da ga ubije."

14 Tako on povede dete i njegovu majku.

15 Bio je tamo do Irodove smrti, da se ispuni što je rečeno preko proroka: "I iz Egipta ću pozvati sina svog."

16 Kad je Irod video da su ga mudraci prevarili, naljuti se veoma i rastuži u srcu, te zapovedi da se pošalju svi njegovi knezovi da pobiju svu decu u Bet Lehemu i okolini, koja su rođena u vreme kad je rođeno dete, koje su mu kazali mudraci.

17 Tako se ispunila reč koju reče prorok Jeremija:

18 "Glas u Rami čuje se, naricanje i gorki plač. Rahela plače za svojom decom..."

19 Kada je car Irod umro, anđeo Božji se prikaza Josefu u snu u Egiptu,

20 govoreći: "Ustani, uzmi dete i majku njegovu i idi u Izrael jer umreše oni koji su tražili dete da usmrte."

21 Tako ustade i uze dete i njegovu majku, te se vratiše u Izrael.

22 Pošto je čuo da je Horkan, po imenu Argelaus, car u Judeji umesto Iroda njegovog oca, uplašio se otići tamo, te ga anđeo opet u snu upozori da ode u Galileju.

23 Stigao je tamo i naselio se u gradu koji se zove Nazaret, da se ispuni što kaza prorok: "Nazarećanin će se zvati."

3. poglavlje

1 U te dane dođe Johanan kupač,* tumač Svetog pisma, u Judejsku pustinju,

2 i reče: "Vratite se veri, jer Carstvo nebesko samo što nije došlo."

3 Da se ispune reči proroka Ješajahua: "Glas se ču u pustinji koji kaže: 'Okrenite se Jahveu. Raskrčite u pustinji stazu Bogu našem'."

---

* onaj koji vrši obredno kupanje

4 Johanan je bio obučen u kamilju dlaku i crnom kožom opasan po slabinama, dok su mu hrana bili skakavci i šumski med.

5 Tada izađe pred njega narod iz Jerusalima, i iz čitave Judeje, i iz svih carstava oko reke Jordan.

6 Potom su ispovedali svoje grehe i obredno se kupali u Jordanu po njegovom kazivanju.

7 I videvši kako mnogi od fariseja i od sadukeja dolaze da se kupaju reče im: "Seme zmijsko, ko vam reče da pobegnete od gneva koji se sprema da dođe od Boga?"

8 Pravite plodove savršenog pokajanja.

9 I ne govorite u srcima svojim: 'Otac naš je Avraham.' Zaista vam kažem da Bog može podići svog sina Avrahama od ovog kamenja.

10 Već je sekira došla do korena drveta, koje ne daje dobar rod. Posećiće ga i vatrom spaliti." I upita ga mnoštvo: "Ako je tako, šta da radimo?" A Johanan im odgovori: "Ko ima dve haljine neka da onome ko nema." A narod dođe da se obredno kupa, te ga mnogi upitaše: "Šta da radimo?" I odgovori im: "Ne žalite se ni na jednog čoveka i ne kažnjavajte ih, i budite srećni svojom sudbinom." I sav narod pomisli u svom srcu da možda Johanan obrezivač* nije Ješua.

11 A Johanan odgovori svima: "Zaista, evo ja vas obredno kupam u dane pokajanja, ali posle dolazi jači od mene kome ja nisam dostojan odvezati vezice na sandalama. I on će vas kupati vatrom Duha Svetog,

12 u čijoj ruci su vile da pravi gumno i skupiće žito u žitnice svoje, a plevu će sažeći vatrom.

13 Tada dođe Ješua iz Galileje na reku Jordan da ga obredno okupa Johanan.

---

* onaj koji vrši obrezivanje

14 Johanan se pokoleba da ga obredno kupa, govoreći: "Ti treba mene da kupaš, a ti dolaziš kod mene."

15 A Ješua odgovori i reče mu: "Dozvoli, jer smo obavezni da ispunimo svaku pravdu." I tada ga Johana okupa.

16 I čim izađe iz vode, otvoriše mu se nebesa i vide kako Duh Božji silazi ka njemu kao golub da ga blagosilja.

17 Odjednom, glas sa neba progovori: "Ovo je Sin moj kojeg volim veoma mnogo i moja želja je u njemu."

4. poglavlje

1 Tada uze Duh Sveti Ješuu u pustinju da ga iskuša Satan.

2 I posti četrdeset dana i četrdeset noći, i nakon toga ogladni.

3 Priđe kušač i reče mu: "Ako si Sin Božji, kaži ovom kamenju da se pretvori u hleb."

4 A Ješua odgovori i reče mu: "Zapisano je: 'Ne živi čovek od samog hleba'."

5 Tada ga uze Satan u sveti grad i postavi ga na najviše mesto u hramu,

6 i reče mu: "Ako si ti Bog, skoči dole jer piše: 'Jer sam anđelima svojim zapovedio za tebe, da te čuvaju na svim putevima tvojim'."

7 I odgovori mu Ješua opet: "Ne iskušavaj Jahvu Boga svojega."

8 I ponese ga Satan na goru veoma visoku i pokaza mu sva carstva zemaljska i slavu njihovu,

9 i reče mu: "Sve ovo ću ti dati, ako mi se pokloniš."

10 Tada mu odgovori Ješua: "Idi Satan, jer je zapisano: 'Jahvi se moli i samo njemu služi'."

11 Tada ga ostavi Satan, i gle, anđeli mu priđoše i služaše mu.

12 I u te dane ču Ješua da je zatvoren Johanana u zatvor i pođe u Galileju.

13 I pođe Nazaret i nastani se u Kefar Nahum Rajta, na stranom jeziku Maritma, na obodu zemlje Zevulonove,

14 Da bi se ispunile reči proroka Ješajahua:

15 "Zemlja Zevulon i zemlja Neftali prema moru, preko reke Jordan, i Galileja paganska.

16 Narod koji hoda po mraku vide svetlost veliku, žitelje zemlje senke obasja svetlost."

17 Od tada pa nadalje poče Ješua propovedati i govoriti: "Vratite se veri jer je blizu Carstvo nebesko."

18 Pođe Ješua obalom Galilejskog jezera i vide dva brata: Šimona, koji se još zvao i Simon, a prozvanog Petros, i Andreja njegovog brata, kako bacaju svoje mreže u jezero, pošto su bili ribari.

19 Potom im reče: "Hajte zamnom, i načiniću vas ribarima ljudi."

20 Oni ostaviše mreže istog časa i pođoše za njim.

21 Otišavši odatle, video je druga dva brata: Jaakova i brata njegovog Johanana, Zevedielove sinove, na stranom jeziku Zavadao i Zavada, i njihovog oca u čamcu, kako sređuju svoje mreže, te ih pozva.

22 Oni brzo ostaviše mreže i svoga oca i pođoše za njim.

23 Počeo je tako Ješua da obilazi zemlju Galilejsku podučavajući njihove skupštine i propovedajući im dobri dar, na stranom jeziku Mavangejeljo, o Carstvu nebeskom i lečeci sve bolesne i sve slabe u narodu.

24 Raširi se tako glas o njemu po celoj zemlji Siriji, pa počeše da donose k njemu sve bolesne od raznih oblika bolesti, opsednute demonima, izmučene zlim duhom i potresene, i on ih izleči.

25 Za njim su krenuli mnogi iz Dekapolisa i Galileje, iz Jerusalima i Judeje, i od preko Jordana.

5. poglavlje

1 Nakon svega toga, u to vreme, videvši mnogo, ljudi pope se na goru i sede. A njegovi učenici mu se približiše.

2 Otvorivši svoja usta reče im govoreći:

3 "Blago onima skromnoga duha, jer je njihovo Carstvo nebesko.

4 Blago onima koji čekaju na to, jer će se utešiti.

5 Blago krotkima, jer će naslediti zemlju.

6 -

7 -

8 Blago onima čistoga srca, jer će Boga videti.

9 Blago onima koji traže mir, jer će se sinovi Božji nazvati.

10 Blago progonjenima pravde radi, jer je njihovo Carstvo nebesko.

11 Blago vama kada vas progone i proklinju i govore vam svakojako zlo zbog mene,

12 radujte se i veselite se jer je plata vaša veoma velika na nebesima jer su tako progonili i proroke."

13 U to vreme reče Ješua svojim učenicima: "Vi ste so svetlu. Ako so izgubi svoj ukus, čime će se soliti? Ne vredi nizašta osim da se baci napolje i izgazi nogama.

14 Vi ste svetlo svetlu. Grad sagrađen na gori se ne može sakriti.

15 Ne pali se sveća da bi se stavila na skriveno mesto da ne bi osvetljavala, nego je stavljaju na svećnjak da obasjava sve ukućane.

16 Tako da svetli svetlo vaše pred svim ljudima, da obasja vaša dobra dela, da hvale i slave oca vašeg na nebesima."

17 U to vreme reče Ješua svojim učenicima: "Nemojte misliti da sam došao da ukinem Toru, već da je ispunim.

18 Zaista vam kažem da dok su nebesa i zemlja, slovo jedno ni tačka jedna neće se ukinuti iz Tore ili Proročkih knjiga dok se sve ne ispuni.

19 I ko prestupi i najmanju reč iz tih zapovesti i tako nauči druge, ništavnim će se zvati u Carstvu nebeskom. A ko ispuni i pouči, velikim će se zvati u Carstvu nebeskom."

20 U to vreme reče Ješua svojim učenicima: "Zaista vam kažem, ako vaša pravednost ne bude veća od one kod fariseja i mudraca, nećete ući u Carstvo nebesko.

21 Niste li čuli da je kazano precima: 'Ne ubij', i ko ubije zaslužuje smrtnu kaznu.

22 A ja vam kažem da svaki koji ljuti svoga prijatelja, zaslužuje kaznu, a koji nazove svoga brata 'bezvrednim' zaslužiće kaznu skupštine, a koji ga nazove 'budalom' zaslužuje vatru uništenja.

23 I ako doneseš dar svoj za oltar, i setiš se da imaš raspravu sa svojim prijateljem, a on je još i ljut na tebe iz određenog razloga,

24 ostavi dar svoj pred oltarom, idi i pomiri se s njim prvo, a posle toga prinesi svoj dar."

25 Tada reče Ješua svojim učenicima: "Gledaj da požuriš da se pomiriš sa svojim neprijateljem dok ideš s njim putem, da te ne preda sudiji, a taj sudija te preda slugi da te stavi u zatvor.

26 Zaista ti kažem: 'Nećeš izaći odatle dok ne daš i poslednju paru'."

27 Još im reče: "Čuli ste šta je rečeno precima: 'Ne učini preljube',

28 a ja vam kažem da svaki koji gleda ženu i poželi je, već je učinio preljubu s njom u svom srcu.

29 I ako te iskušava oko tvoje desno, isčupaj ga i baci od sebe.

30 I tako, ako te iskušava ruka tvoja, otkini je. Bolje ti je da izgubiš jedan od svojih udova nego celo telo u ognju uništenja'."

31 Još reče Ješua svojim učenicima: "Čuli ste kako je kazano precima, da svako ko ostavi svoju ženu razvodi se dajući joj razvodni list, na stranom jeziku libela rifuđo,

32 a ja vam kažem, da svako ko ostavi svoju ženu mora da joj da razvodni list, jer kad je reč o preljubi, on je taj koji čini preljubu, a i onaj koji je uzima čini preljubu.

33 Još ste čuli kako je rečeno precima: 'Ne kunite se imenom mojim lažno, i ispuni Bogu svoje zakletve.'

34 A ja vam kažem da se ne kunete nizašta uzalud. Ni nebesima, jer su Božji presto,

35 ni zemljom, jer je podnožje njegovim nogama, ni Jerusalimom jer je grad Božji,

36 a ne ni svojom glavom, jer nisi u stanju učiniti ni dlaku jednu belom ili crnom.

37 Već neka vaše da bude da, a ne neka bude ne. Svako ko bi dodao nešto na ovo, on je zao.

38 I još ste čuli šta je rečeno u Tori: 'Oko za oko, zub za zub.'

39 A ja vam kažem da ne plaćate zlo za zlo, već kad te neko udari po desnom obrazu, spremi mu levi.

40 A ko hoće da se s tobom tuži po sudu i da ti uzme košulju, ostavi mu i ogrtač.

41 A ko traži od tebe da ideš s njim hiljadu koraka, idi s njim dve hiljade,

42 ko traži od tebe, daj mu, a ko želi da pozajmi od tebe, nemoj se protiviti."

43 Još kaza Ješua svojim učenicima: "Čuli ste kako je rečeno precima: 'Voli onog koji te voli i mrzi onog koji te mrzi.'

44 A ja vam kažem, volite svoje neprijatelje i činite usluge onima koji vas mrze i ljute, i molite se za vaše progonitelje i siledžije,

45 da biste bili sinovi vašeg Oca koji je na nebesima koji obasjava suncem svojim dobre i loše, i šalje kišu na zle i pravedne.

46 Ako volite samo one koji vas vole, čemu vam to služi? Pa zar i bestidnici ne vole one koji njih vole?

47 -

48 Budite savršeni kao što je savršen i vaš Otac.

6. poglavlje

1 Čuvajte se da ne činite pravdu vašu pred ljudima samo zato da bi vas hvalili, jer ako to činite nećete imati nagradu od vašeg Oca koji je na nebu."

2 Još im reče Ješua: "Kad činite nešto pravedno, nemojte razglašavati ni trubiti kao što to rade licemeri, koji čine pravedne stvari po ulicama i trgovima samo da bi ih ljudi gledali. Zaista vam kažem da su takvi već primili svoju 'platu'.

3 A vi kad činite pravedne stvari, nemojte da zna leva ruka šta radi desna.

4 Neka tvoj dar bude u tajnosti, a Otac tvoj koji vidi takvu skromnost, platiće ti."

5 Tada reče Ješua svojim učenicima i sledeće: "U času kad se molite, ne vičite i ne budite kao žalosni licemeri koji vole da se mole u skupštinama i po obodima parkova, koji se mole naglas da bi ih ljudi čuli i hvalili ih. Zaista vam kažem da su primili svoju 'platu'.

6 A ti kada se moliš, idi do svog kreveta, zatvori vrata za sobom i Otac tvoj koji vidi takvu skromnost platiće ti.

7 I kad se molite, nemojte množiti reči, kao što misle jeretici da će ponavljanjem mnoštva reči biti uslišeni.

8 Zar ne vidite da vaš Otac koji je na nebesima, zna vaše reči pre nego što ih uopšte i izgovorite?

9 A ovako se molite: 'Oče naš, neka se sveti ime tvoje,

10 neka bude blagosloveno tvoje carstvo, neka se ispunjava tvoja volja na nebu i na zemlji,

11 i daj nam hleb naš stalno,

12 i oprosti nam naše grehe kao što mi opraštamo onima koji su se o nas ogrešili.

13 I ne daj nas u ruke iskušenja, i čuvaj nas od svakog zla. Amen.'

14 Ako ljudima oprostite dugove njihove, Otac vaš koji je na nebesima oprostiće dugove vaše.

15 A ako ne oprostite, neće ni On vama oprostiti dugove vaše."

16 Još im je rekao: "A kad postite, ne budite kao žalosni licemeri koji nameštaju žalostan izgled lica pred drugim ljudima, da bi se video njihov post. Zaista vam kažem da su već primili svoju 'platu'.

17 A vi kad postite, operite glave svoje,

18 da se ne vidi mučenje vaše pred drugim ljudima već pred Ocem vašim koji je u tajnosti, i Otac vaš koji je u tajnosti platiće vam."

19 Još im je rekao: "Ne preterujte sa skupljanjem bogatstva na zemlji jer će ih izjesti trulež i crvi, ili obiti i pokrasti lopovi.

20 Načinite sebi bogatstvo na nebesima, na mestu gde ih larva i crv ne mogu pojesti i na mestu gde lopovi neće obiti i pokrasti.

21 Na istom tom mestu na kojem je bogatstvo tvoje, tamo neka bude srce tvoje.

22 I tvoje oči su kao sveća tvome telu. Ako oči tvoje gledaju ispravno preda se, tvoje telo neće biti u tami.

23 A ako se svetlost u tebi pomračí, svi tvoji putevi će biti mračni.

24 U to vreme reče Ješua učenicima svojim: "Ne može čovek služiti dva gospodara, jer će jednog mrzeti, a drugog voleti ili će jednog poštovati, a drugog prezirati. Nećete moći služiti i Bogu i ovom svetu.

25 Zato vam kažem da se ne brinete za hranu duša vaših, ni za odeću tela vaših, jer je duša vrednija od hrane, a telo od odeće.

26 Pogledajte na ptice nebeske koje ne seju i ne žanju niti skupljaju žitnice, a Otac vaš uzvišeni ih hrani. Pa zar vi niste vredniji od njih?

27 Ko od vas, koji se brinete, može da doda svojoj visini makar pedalj jedan.

28 Ako je to tako, zašto se brinete za odevanje? Pogledajte ljiljan šaronski, na stranom jeziku Gijljon, koji niti prede niti veze, a raste.

29 A ja vam kažem da car Šelomo u svoj svojoj slavi nije bio obučen kao ljiljan.

30 I ako Bog odeva slamu koja preostaje od žetve, na stranom jeziku Penon, koja je danas sveža, a sutra je suva i baca se u peć, kako neće nas maloverne.

31 I ako Bog tako brine o vama, nemojte se vi brinuti, govoreći šta ćemo jesti i šta ćemo piti,

32 jer je normalno da tela traže sve to. A i Otac vaš zna da sve to vama treba.

33 Tražite pre svega carstvo Božje i njegovu pravdu, a sve ostalo će vam se dodati.

34 Ne brinite se za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za sebe. Dosta je svakom danu svojih nevolja.

7. poglavlje

1 Ne sudite, da vam ne bude suđeno.

2 Kakvim sudom budete sudili i kojom merom merili, meriće se tako i vama.

3 Zašto vidite slamku u oku drugog, vama bližnjeg čoveka, a ne vidite gredu u vašem oku.

4 I kako kažeš blišnjem svom: 'Pričekaj malo da ti izvadim slamku iz oka, a gle, greda je u tvom oku.'

5 Bezbožniče, izvadi prvo gredu iz očiju svojih, a nakon toga izvadi slamku iz oka blišnjega tvoga."

6 Još i reče: "Ne dajte sveto meso psima, i ne stavljajte bisere pred svinje, da ih ne pojedu na vaše oči pa se okrenu da rastrgnu i vas same.

7 Pitajte Boga i biće vam dato, tražite i naći ćete, kucajte i otvoriće vam se.

8 Svako ko pita dobiće, tako da ko traži naći će i onaj koji zove otvoriće mu se.

9 Ko će od vas sinu dati kamen, kad mu zatraži komad hleba?

10 Ili ako traži ribu, dati zmiju?

11 I ako vi sa lošim osobinama idete da dajete bogate darove, a kamoli neće dati Otac vaš koji je na nebesima duha svojeg dobrog onima koji ga zamole.

12 I sve što želite da vam čine ljudi, činite i vi njima. To je po Tori i po Proročkim knjigama."

13 U to vreme reče Ješua svojim učenicima: "Dođite na uska vrata, zato što su vrata uništenja široka, ali i duboka, a mnogi idu upravo ka njima.

14 Kako su samo uska vrata i težak put koji vodi pravo u život, a malo je onih koji ga pronalaze."

15 Još im reče: "Čuvajte se lažnih proroka koji vam dolaze u vunenoj odeći kao ovce, a iznutra su vukovi koji proždiru.

16 I po delima njihovim prepoznaćete ih. Da li bere čovek sa trnja grožđe i sa žbunja smokve?

17 Jer svako dobro drvo daje dobre plodove, a svako loše drvo daje loše plodove.

18 I drvo dobro ne može davati plodove loše, i drvo loše ne može davati plodove dobre.

19 I svako drvo koje ne daje plodove dobre u vatri će izgoreti.

20 Zato ćete ih prepoznati po plodovima njihovim.

21 Jer neće svako ko mi kaže: 'Gospode', ući u carstvo nebesko, već će u njega ući onaj koji čini volju Oca moga.

22 Mnogi će mi govoriti u dan onaj: 'Gospode, gospode, zar nismo u tvoje ime prorokovali i u tvoje ime demone isterivali i mnoge stvari u tvoje ime činili?'

23 A tada ću im ja reći: 'Nikad vas nisam poznavao. Bolje bežite od mene svi vi koji činite nepravdu.'

24 Još im reče: "Svaki koji sluša reči ove i radi po njima, nalik je pametnom čoveku koji gradi kuću na steni.

25 Iako će na nju pasti kiša i udariti vetrovi, neće se srušiti jer joj je temelj od kamena.

26 A svaki koji sluša reči ove i ne radi po njima, nalik je ludom čoveku koji gradi svoju kuću na pesku,

27 Kada na nju padne kiša i nadođu bujice, srušiće je, a ona će pasti padom velikim."

28 I dok je Ješua govorio sve ovo, narod je bio zadivljen obiljem dobrog u njegovom poučavanju,

29 jer im je propovedao veoma moćno, a ne kao drugi jevrejski mudraci.

8. poglavlje

1 Bilo je to kada je sišao Ješua sa planine zajedno sa mnoštvom naroda sa sobom,

2 Odjednom, priđe jedan gubavac i pokloni mu se, govoreći: "Gospode, da li možeš da me izlečiš?"

3 Ješua mu pruži tada ruku i dotače ga govoreći: "Hoću da se očistiš." I u isti čas gubavac se očisti od gube.

4 I reče mu Ješua: "Čuvaj se da ne pričaš nikome, i idi svešteniku da prineseš žrtvu kao što je zapovedio Moše u vašoj Tori.

5 Bilo je to kada je došao u Kefar Nahum Hamarta, priđe mu jedan vojni činovnik preklinjući ga,

6 govoreći: "Gospode, sin moj leži kući bolestan od paralize, na stranom jeziku Piralšiza, i vene zbog bolesti."

7 A Ješua mu reče: "Idem da ga izlečim."

8 A vojni činovnik mu odgovori sledeće: "Gospode, nije prikladno da dolaziš pod moj krov, jer je dovoljno samo da narediš i on će ozdraviti.

9 Jer ja sam grešan čovek pošto imam vlast nad farisejima, konjanicima i jahačima. Ako kažem nekom od njih: 'Idi', on će ići, ili 'dođi', on će doći, ili svojim slugama: 'Uradite to', oni će uraditi."

10 Kad Ješua ču ovo, zadivio se, i rekao onima koji su došli s njim: "Zaista vam kažem, do sada nisam našao ovako veliku veru u Izraelu.

11 Jer vam kažem da će doći mnogi sa istoka i sa zapada da borave zajedno sa Avrahamom i Jichakom i Jaakovom u carstvu nebeskom,

12 A plemstvo će biti bačeno u najmračnije krajeve ognja koja uništava. A tamo će biti plač i škrgut zuba."

13 Potom reče Ješua vojnom činovniku: "Idi, i kakva ti je vera, tako će ti i biti." Tako se mladić i izlečio.

14 U to vreme dođe Ješua u Petrovu kuću, kad ono, njegova tašta boluje od groznice.

15 On joj je samo dotakao ruku, a groznica ju je prošla. Odmah zatim je ustala i poslužila ih.

16 Negde predveče dođoše mu opsednuti demonima te je i njih izlečio samo rečima. Svaka je bolest nestala.

17 Da bi se obistinilo ono što je rekao prorok Ješajahua, neka je blagosloveno sećanje na njega: "Stvarno, bolesti naše on ponese, bolove naše on podnese."

18 Nakon ovih događaja ugleda Ješua mnoštvo naroda oko sebe i zapovedi im da odu preko Galilejskog jezera.

19 Priđe mu jedan mudrac govoreći: "Gospode, idem za tobom u svako mesto u koje odeš."

20 A Ješua mu odgovori: "Lisice imaju jame, a ptice gnezda, dok čovek, sin device nema mesta gde svoju glavu nasloniti."

21 A jedan od njegovih učenika mu reče: "Pusti me da odem da sahranim svoga oca."

22 A Ješua mu odgovori: "Idi za mnom, i pusti neka mrtvi zakopavaju svoje mrtve."

23 Jednom tako uđe Ješua u barku, pa za njim dođoše i njegovi učenici.

24 A na moru je bila velika oluja i talasi se uzburkaše tako jako da se barka zamalo polomila.

25 Priđoše mu učenici, moleći ga sledeće: "Gospode naš, spasi nas da se ne podavimo."

26 A on im reče: "Zašto se plašite maloverni." On ustade i zapovedi moru i vetrovima da se smire, i oni se odmah smiriše.

27 A ljudi koji su bili tamo, zaprepastiše se, govoreći: "Ko je on, da vetrovi i more rade po njegovoj volji."

28 Desilo se to dok je prelazio more. Stigavši u carstvo Gadar, naleteše na njega dvojica opsednuta demonima koji su

izlazili iz grobova ludujuć tako da niko nije mogao proći tim putem,

29 i povikaše na njega sledeće: "Šta ćeš nam ti, Ješua Sine Božji, došao si pre vremena da nas ožalostiš i uništiš?" A Ješua im reče: "Izlazite odatle, gomilo zlobe."

30 A tamo blizu njih pasla su velika stada svinja,

31 Potom navališe demoni na njega: "Ako treba da izađemo odavde, daj nam dozvolu da uđemo u ove svinje."

32 I reče im: "Idite." Tada izađoše demoni iz tih ljudi i uđoše u svinje, tako da čitavo krdo krene panično i upade u more, gde je i pocrkalo.

33 A pastiri se prepadoše pobegavši u grad gde su sve i ispričali. Čitav grad se uzrujao.

34 Krenuli su pred Ješuu, pa kad su ga videli, zamoliše ga da više ne prelazi njihovu granicu.

9. poglavlje

1 Tada je Ješua ušao u barku i otplovio, vrativši se u svoj grad.

2 I tada su mu prineli jednog bolesnog od paralize, na stranom jeziku Paralitiko, koji je ležao na svom krevetu. Uvidevši Ješua njihovu veru reče bolesniku: "Drži se sine. Verom Božjom svi gresi ti se praštaju."

3 A nekolicina mudraca tada pomisliše u sebi: "To on huli."

4 Pročitavši Ješua njihove misli, reče im: "Zašto razmišljate tako loše?"

5 Šta je lakše reći: 'Opraštaju ti se gresi' ili 'Ustani'?

6 Ali da biste naučili da Sin čovečiji može opraštati grehe na zemlji", tada reče bolesniku: "Ustani, uzmi svoj ležaj i idi."

7 On ustade i ode svojoj kući.

8 Ugledavši to, narod se veoma uplaši, te poče da hvali Boga što je dao moć ljudima da rade ovakve stvari.

9 Kada je Ješua otišao odatle, ugledao je jednog čoveka koji je sedeo za menjačkim stolom. Matatja mu je bilo ime, i reče mu: "Poći za mnom." On ustade i pođe za njim.

10 Ješua ga odvede svojoj kući da ručaju. A tokom ručka je za stolom bilo dosta drugih zlikovaca i nevaljalaca, koji su takođe jeli sa Ješ uom i njegovim učenicima.

11 Kada su to videli, fariseji rekoše Ješ uinim učenicima: "Zašto vaš rabin sedi i ruča sa zlikovcima i nevaljalcima."

12 Ješ ua, čuvši to reče: "Zdravima ne treba ozdravljenje nego bolesnima."

13 "Idite i naučite što je zapisano: 'Jer dobročinstvo želim, a ne žrtvu.' A uostalom, ja nisam došao da obratim pravedne nego nevaljale."

14 Tada mu priđoše učenici Johananovi i rekoše mu: "Zašto mi i fariseji postimo dosta puta, a učenici tvoji ne poste."

15 A Ješ ua im odgovori sledeće: "Ne mogu prijatelji mladoženjini plakati i postiti dok je on još sa njima. Doći će dani kada će ostati bez mladoženje pa će postiti.

16 Ne uzima čovek parče za zakrpu sa nove odeće za staru odeću, jer novo parče je jače. Otkinuće se od iznošene odeće i poderaće se još više.

17 I ne stavlja se novo vino u stare posude, jer se stare mogu razbiti i vino će se prosuti, a posude će propasti. Samo se novo vino treba staviti u novu posudu, i oboje će se sačuvati."

18 I dok im je on sve ovo govorio, priđe mu jedan knez i pokloni mu se, te reče: "Gospode, moja kći je ovoga časa umrla. Dođi, molim te, i stavi svoju ruku na nju da oživi."

19 Ješ ua je odmah ustao i pošao kao i njegovi učenici s njim.

20 U jednom trenutku, jedna žena bolesna od tečenja krvi dvanaest godina, dođe za njim i taknu ivicu njegovog ogrtača.

21 Jer reče ona u svom srcu: "Ako dotaknem samo njegovu odeću, ozdraviću odmah."

22 A on je pogleda i reče: "Drži se kćeri, blagosloven bio Gospod, vera te je tvoja izlečila." I toga trena se izleči.

23 Kada je stigao kod kneza u kuću, video je mnoge ljude kako plaču,

24 pa im reče: "Izađite svi napolje i ne plačite jer devojčica je samo zaspala i nije mrtva." Njima je to bilo smešno pa počеше da se došaptavaju: "Pa zar mi ne vidimo da je mrtva?"

25 Pošto ih je isterao napolje, Ješ ua dođe do nje, taknu joj ruku i devojčica ustade.

26 Ova se priča raširila po čitavoj toj zemlji.

27 Kada je otišao odatle, najednom dva slepca počеше da trče za njim vičući: "Smiluj nam se sine Davidov."

28 I pošto dođe kući, priđoše mu slepci, a on im reče:

29 "Vera vaša će vas izlečiti."

30 Oči im se odmah otvoriše obojici, te progledaše. I zapovedi im sledeće: "Čuvajte da niko za ovo ne sazna."

31 A oni krenuše i ipak ga otkriše u čitavoj toj zemlji.

32 I pošto je Ješ ua otišao odatle, dovedoše mu nemog čoveka koji je bio i opsednut demonom.

33 Izbacivši Ješ ua demona, nemi je progovorilo. Svi okupljeni su se zadivili i vikali: "Ovako nešto nije viđeno u Izraelu."

34 A fariseji rekoše: "Stvarno, on u ime demona i izgoni te demone."

35 On je ipak obišao sve gradove i tvrđave, poučavajući po skupštinama i nagoveštavajući dobre vesti, ali i lečeći svaku slabost i svaku bolest.

36 U jednom trenutku Ješua je pogledao na okupljeni narod, i sažalio se na njih, pošto su bili umorni i polegali kao ovce bez pastira.

37 Tada reče svojim učenicima: "Zrelog žita je mnogo, ali je žeteoca malo.

38 Trebalo bi da molite gospodara žita da pošalje puno žeteoca da požanju to njegovo zrelo žito."

10. poglavlje

1 Potom je pozvao svojih dvanaest učenika i dao im moć da isteruju nečiste duhove iz ljudi, i da leče svaku bolest i svaku slabost.

2 A ovo su imena dvanaest poslanika, koji su nazvani apostoli: Simon, koji je prozvan Petros, i njegov brat Andreja,

3 Filip i Vartolomej, Jakov koji je nazvan Gajmi i njegov brat Johanan obojica Zavadijelovi sinovi, Tomas i Matej, odnosno Matio, koji je bio zelenaš, Jakov Alufejev i Trejos,

4 Šimon Kenaani, na stranom jeziku Simon Kananajos i Juda Askarjota, koji ga posle i izdade.

5 Ovu dvanaesticu posla Ješua zapovedivši im: „Nemojte ići u nejevrejske zemlje, i u samarićanske gradove ne ulazite.

6 Idite izgubljenom stadu proizašlom iz Izraelskog naroda.

7 Propovedajte im da će doći Carstvo nebesko.

8 Bolesne lečite, mrtve dižite, gubave čistite, demone iz ljudi izgonite. Ne uzimajte naknadu, jer besplatno ste ovo dobili, besplatno i dajte.

9 Ne primajte ni zlato, ni srebro, ni bakar u svoje džepove,

10 ni ogrtač, ni obuću, niti uzimajte štap u ruke. Dovoljno je radniku kad dobije nešto da jede.

11 A kada dođete u bilo koji grad ili selo, ispitajte ko je u tom mestu dobar čovek. Kod njega ostanite dok ne odete.

12 Ulazeći u kuću pozdravite ukućane na sledeći način: 'Mir u ovoj kući, mir svakome ko u njoj boravi.'

13 Ako kuća bude dostojna, doćiće vaš mir na nju, a ako ne bude dostojna, mir vaš će se vratiti vama.

14 Ukoliko vas neko ne primi, ukoliko vas neko ne poslušava, izađite iz njegove kuće i otresite prah sa svojih nogu.

15 Zaista vam kažem, bolje će biti Sodomu i Gomoru na dan suda, nego tom gradu.

16 Evo, ja vas šaljem kao stado među vukove. Budite dakle mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.

17 Čuvajte se od ljudi da vam ne bi sudili, i u svojim skupštinama šibali.

18 Zbog mene vas mogu voditi pred upravnike i careve, samo da svedočite njima i mnogobošcima.

19 A kad vas uhapsu, ne razmišljajte šta ćete reći, jer će vam ideja doći čim vam bude zatrebala.

20 Jer ne govorite vi, nego Duh Oca vašega govori iz vas.

21 Brat će brata poslati u smrt, i otac svoje dete, i ustajaće deca na roditelje i ubijaće ih.

22 Svi će vas zauvek mrzeti zbog moga imena, ali onaj koji istraje do kraja, taj će biti spašen."

23 Ješua je svojim učenicima rekao i sledeće: "Kada vas jure u jednom gradu, bežite u drugi. Zaista vam kažem, nećete završiti ni sa svim izraelskim gradovima, a doćiće Sin čovečiji.

24 Ne postoji učenik koji je iznad učitelja, niti sluga nad svojim gospodarom.

25 Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj i slugi kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazivali Baalzevuvom, kako li će tek njegove ukućane zvati.

26 Ne bojte ih se, jer ništa nije skriveno što se neće otkriti, niti tajno što se neće saznati.

27 Što vam govorim u mraku, kažite na svetlosti, i što na uho čujete, objavite sa kapija.

28 I ne bojte se onih koji ubijaju telo, jer duše ne mogu ubiti. Nego se više bojte onoga koji može i dušu i telo da upropasti u ognju uništenja.

29 Zar se ne prodaju dve ptice za jednu prutu*? Pa ni jednu ne možete ustreliti ako to nije po želji Oca vašega koji je na nebu.

30 Zar nije čak i sva vaša kosa na glavi izbrojana?

31 Ne bojte se, pa vi vredite više kao ljudi, nego te ptice.

32 Svako ko mene prizna pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima."

33 -

34 Tada je Ješua rekao svojim učenicima i sledeće: "Ne mislite da sam došao da donesem mir na zemlju, nego mač.

35 Jer sam došao da rastavim čoveka od njegovog oca i kćer od njene majke.

36 A čoveku će neprijatelji biti njegovi omiljeni.

37 Ko voli oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan.

38 -

39 Ko voli svoj život, izgubiće ga, i ko izgubi život svoj zbog mene, naći će ga.

40 Ko vas prima, zapravo mene prima, a ko prima mene, prima u stvari Onoga koji me je poslao.

---

* vrsta valute

41 Ko prima proroka u ime proročko, primiće nagradu proročku, i ko prima pravednika u ime pravedničko, primiće nagradu pravedničku.

42 I ko napoji jednoga od ovih malih učenika samo čašom sveže vode, zato što je moj učenik, zaista vam kažem, neće izgubiti nagradu svoju.

11. poglavlje

1 Ješua je odlučio da završi sa podučavanjem zapovesti dvanaestorice svojih učenika, pa je potom otišao odatle da uči i propoveda po njihovim gradovima.

2 A Johanan čuvši u zatvoru za sva dela Ješuina, posla svoja dva učenika poručivši mu:

3 "Jesi li ti onaj koji treba da dođe, ili da se nadamo drugome?"

4 Ješua im odgovori i reče: "Idite i javite Johananu šta slušate i gledate:

5 Slepima se vraća vid, hromi prohodaju, gubavi se čiste i gluvi čuju, mrtvi ustaju, a siromašnima se propoveda jevanđelje.

6 A blažen je onaj koji se ne sablazni o mene."

7 A kada ovi odoše, poče Ješua da govori narodu o Johananu: "Šta ste izašli u pustinju da vidite? Trsku koju vetar ljulja?

8 Ili šta ste došli da vidite? Mislili ste da je Johanan obučen u finu odeću? Oni, koji nose finu odeću su u carskim kućama.

9 Nego zašto ste izašli? Da vidite proroka? Stvarno vam kažem, on je više od proroka.

10 Ovo je onaj za koga je napisano: 'Evo šaljem izaslanika svoga, koji će pripremiti put za mene'."

11 Ješua im je još rekao i ovo: "Zaista vam kažem, među svom decom rođenom od žena nije se javio veći od Johana kupača.

12 Od vremena Johanana kupača do sada, Carstvo nebesko trpi nasilje i cepaju ga.

13 Jer su svi proroci i Tora prorokovali o Johananu,

14 i ako hoćete da ga prihvatite, on je taj Elijahu koji treba da dođe.

15 Ko ima uši da sluša, čuće.”

16 Ješua reče i sledeće: “S kim ću uporediti ovu generaciju? Sličan je deci koja sede po trgovima dovikujući se i govoreći:

17 ‘Svirasmo vam a niste igrali, jadikovasmo a niste jaukali.’* ”

18 Jer dođe Johanana koji niti jede niti pije, a ljudi kažu da je opsednut demonima.

19 A kad neki čovek dođe koji jede i pije, oni kažu: ‘Gle čoveka izelice i pijanice, razvratnika, carinika i grešnika.’ ‘Mudri’ sude pametnima.”

20 Tada poče Ješua da kudi gradove u kojima se dogodila većina njegovih čuda, što se nisu vratili veri.

21 “Teško tebi, Borozoime, teško tebi Vitsaido jer da su se u Tiru i Sodomu dogodila čuda koja su se dogodila kod vas, odavno bi se vratili veri, u to vreme, u vreći i pepelu.

22 Ali vam stvarno kažem, Tiru i Sodomu će biti lakše nego vama.

23 I ti Kefar Nahume, zar ćeš se do neba podići? Odatle ćeš i pasti. Jer da su se u Sodomu dogodila čuda koja su se dogodila u tebi, možda bi opstao. Ali, do groba ćeš pasti.

24 Stvarno ti kažem da će sodomskoj zemlji biti lakše na dan suda nego tebi.”

25 U tom trenutku ispravi se Ješua ka nebu i reče: “Hvalim te, Stvoritelju neba i zemlje, što si sakrio sve ovo od učenih i pametnih, a otkrio siromašnima.

---

* stara dečja igra

26 Oče, jer tako je to bilo ispravno za tebe.

27 Sve mi je dato od mog Oca, i niko ne poznaje Sina već samo Otac. Niti Oca ko poznaje kao što ga Sin zna, i onaj kome hoće Sin da ga otkrije.

28 Dođite meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vam pomoći da nosite vaš teret.

29 Uzmite moj teret na sebe i naučite od mene, jer ja sam dobar i smeran i imam srca, pa ćete naći u meni odmor za svoje duše.

30 Jer je moj jaram nežan i moj teret je lak.”

12. poglavlje

1 U to vreme prođe Ješua kroz njive na Šabat, a njegovi učenici ogladneše, pa su krenuli da kidaju klasje, trljajući ih među dlanovima i da jedu plod.

2 A fariseji kad su to videli rekoše mu: “Vidi, tvoji učenici čine ono što nije dozvoljeno činiti na Šabat.”

3 A on im reče: “Zar niste čitali šta su učinili David i njegovi ljudi, kada su ogladneli?”

4 Ušli su u dom Božiji i pojeli postavljene hlebove, na stranom jeziku Pan Sagra, koje nisu smeli jesti ni on ni njegovi ljudi, već samo sveštenici?

5 Ili zar niste čitali u Tori da sveštenici na Šabat u hramu skrnave Šabat, a to za njih nije greh?

6 A kažem vam da je ovde reč o nečemu većem od hrama.

7 Kad biste pak znali šta znači: ‘Milosrđe hoću, a ne žrtve’, ne biste osudili nevine.

8 Jer je Sin čovečiji gospodar Šabata.”

9 Nije prošlo ni nekoliko dana, Ješua je otišao odande i došao u njihovu sinagogu.

10 Tu se zadesio čovek sa suvom rukom i zapitaše Ješuu sledeće: "Da li je slobodno lečiti ga na Šabat?"

11 A on im reče: "Ukoliko imate samo jednu ovcu, ko je ne bi od vas izvadio ako bi upala u jamu na Šabat?"

12 A koliko samo čovek više vredi od ovce. Zato je dozvoljeno i treba se na Šabat dobro činiti."

13 Tada reče čoveku: "Pruži svoju ruku." On je ispruži, a ona posta opet zdrava kao i druga.

14 Potom dođoše fariseji i odlučiše da ga ubiju.

15 Ali Ješua je doznao za to, te se uklonio odande. Sa njim su pošli mnogi bolesni i on ih je sve izlečio.

16 On im je naredio da ne razglase drugima za njega,

17 da se ispuni što je rekao prorok Ješajahua:

18 "Evo ga sluga moj koga sam izabrao, miljenik moj koji je po volji moje duše. Staviću Duh svoj na njega, a on će javiti pravdu svim narodima.

19 Neće se prepirati, niti vikati, niti će ko čuti glasa njegova po ulicama.

20 Čak ni trsku stučenu neće prelomiti, niti će plamičak koji tinja ugasiti, dok ne dovede pravdu do pobeđe.

21 A u njegovo ime će se uzdati svi narodi."

22 Tada mu doneše jednog čoveka koji je bio slep i nem, a još i opsednut demonom, a Ješua ga izleči, tako da je nemi progovorio i video ga.

23 A sav narod se divio i govorio je: "Nije li ovo sin Davidov?"

24 A fariseji, čuvši to rekoše: "Ovaj ne izgoni demone, već pomoću Baalzevua vlada demonima."

25 A Ješua, pošto je znao njihove misli, odgovori im sledećom pričom: "Svako carstvo koje se razdelilo protiv samoga sebe, opusteće, zato i svaki grad ili dom koji se razdelio protiv samoga sebe, neće se održati.

26 I ako Satan Satanu isteruje, razdelio se protiv samoga sebe, kako bi se onda održalo njegovo carstvo?

27 I ako ja u ime Baalzevua isterujem demone, zašto onda vaši sinovi ne izgone onako kako treba? Zato će vam oni i biti sudije u vezi svega ovoga.

28 Ali ako ja Božijim Duhom isterujem demone, onda je stvarno došlo do kraja Sataninog carstva.

29 Ili kako može neko da uđe u kuću nekakvog heroja i da pokrade njegov kućni nameštaj, ako ga prvo ne sveže. Tek tada će njegovu kuću opleniti.

30 Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko se ne druži sa mnom, on traći svoje vreme.

31 Zato vam kažem, svaki greh i huljenje oprostiće se ljudima, ali huljenje na Duha neće se oprostiti.

32 I ako ko kaže reč protiv Sina čovečijega, oprostiće mu se, a onome koji kaže nešto protiv Svetog Duha, neće se oprostiti ni na ovom svetu, ni u budućem.

33 Ili učinite dobro drvo i plod njegov dobrim, ili učinite loše drvo i plod njegov rđavim, jer se po rodu drvo poznaje.

34 Zmijski porode, kako možete dobro da govorite kad ste zli? Jer usta govore ono što im srce kaže.*

35 Dobar čovek, od blaga iz dobrog srca iznosi dobro, a zao čovek od lošeg blaga iznosi zlo.

36 Ali vam kažem da će za svaku reč, koju izgovore ljudi, odgovarati na dan suda,

37 jer će ti po tvojim rečima biti suđeno, a po tvojim delima presuđeno.

38 Tada Ješui priđoše neki od književnika i fariseja i rekoše: "Želimo da vidimo od tebe znak sa neba."

---

* Doslovna poslovice koju je Ješua rekao glasi: "Usta se bude kada srce progovori."

39 A on im reče: "Zli i varljivi ljudi traže znak, a neće im se dati znak osim znaka proroka Jone.

40 Jer kao što je Jona bio u utrobi morske nemani tri dana i tri noći, tako će biti i Sin čovečiji u utrobi zemlje tri dana i tri noći.

41 Ninevljani će se suditi sa ljudima kao što ste vi i proglašiće ih krivim, jer su se vratili veri na osnovu Jonine propovedi, a ja sam od Jone veći!

42 Carica Ševa, na stranom jeziku Rezina De Išteria, sudiće se sa ljudima kao što ste vi i proglašiće ih krivim, jer je ona došla s kraja zemlje da čuje Šelomovu mudrost, a ja sam veći od Šelomoa.

43 A kada nečisti duh izađe iz čoveka, ide po naređenju tražeći mira, ali ga ne nalazi.

44 Tada kaže: "Vratiću se u svoju kuću, otkuda sam i izišao. Kada se vrati nalazi je praznu, sigurnu i ispravnu.

45 Potom uzima sa sobom sedam duhova još gorih od sebe, pa odu i stanuju tamo i poslednje stanje toga čoveka biva gore nego što mu je ranije bilo. Tako će i vama biti."

46 Dok je on još govorio narodu, kad njegova majka i braća stajaše napolju želeći da govore s njim.

47 Jedan čovek mu reče: "Gle tvoja majka i tvoja braća žele da te vide."

48 A on odgovori tom čoveku: "Ko je moja majka i ko su moja braća?"

49 Zatim raširi svoje ruke u pravcu svojih učenika i reče: "Evo moje majke i moje braće,

50 jer ko god čini volju moga Oca koji je na nebu, on je moj brat i sestra i majka."

13. poglavlje

1 Toga dana Ješua je izišao iz kuće da sedi kraj mora.

2 Oko njega se okupi mnoštvo naroda, tako da je morao ući u čamac, dok je sav narod stajao na obali.

3 Počeo je da im kazuje mnoge priče u poređenjima:

4 "Izađe čovek ujutro iz svog doma da seje. I dok je sejao, nešto zrna pade kraj puta i ptice ga pojedoše.

5 Nešto zrna pade na kamenito tlo, gde nema mnogo zemlje. Zrna odmah iznikoše, jer nije bilo dubine zemlje.

6 A kada sinu sunce, izgoreše, i pošto nisu imali korena, osušise se.

7 Neka zrna padoše u trnje, a i trnje je naraslo i ugušilo ih.

8 Ali neka su pak pala na dobru zemlju i donela su plod i rod, jedni po stotinu, drugi po šezdeset, a treći po trideset.

9 Ko ima uši da sluša, čuće!"

10 Potom priđoše njegovi učenici i rekoše mu: "Zašto im govoriš u pričama?"

11 A on im reče: "Vama je dato da upoznate tajne Carstva nebeskoga, a njima nije.

12 Jer ko ima daće mu se još više, a ko nema ono što on misli da treba da ima, uzeće mu se i ono što ima.

13 Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i slušajući ne čuju.

14 I ispunjava se na njima Ješajahuino proročanstvo koje glasi: "Idi i reci im: 'Slušaćete i nećete razumeti, gledaćete i nećete videti.

15 Jer je okorelo srce ovog naroda, i uši su im zagluvele, i oči im zatvorene.'

16 A vaše oči su blažene što gledaju, i uši što slušaju.

17 Jer zaista vam kažem da su mnogi proroci i pravednici zaželeli da vide što vi gledate - i ne videše, i da čuju što vi slušate - i ne čuše.

18 A vi, čujte priču o sejaču.

19 Sejač je Sin čovečiji, a seme koje je palo na put je u stvari svako ko je čuo o Carstvu nebeskom, a nije razumeo. Doći će Satan i oteti sve što je posejano u njegovom srcu. Eto, to je seme što je palo kraj puta.

20 A seme što je palo na kamenito tlo, to je zapravo onaj koji Reč Božju sluša i odmah je s radošću prima,

21 ali nema korena u sebi, pa kada nastane nevolja i muka, Satan mu iz srca sve izbriše.

22 A ono seme što je u trnje posejano, to je onaj koji Reč čuje, ali su mu draža bogatstva Satane, koja mu Reč Božju brišu iz srca, te neplodno biva.

23 A posejano na dobru zemlju, to je onaj koji sluša Reč i razume je, koji rod rađa i donosi, dobrim delima. Tako izađe od jednog stotinu, od drugog šestdeset, a od trećeg trideset. Ovaj što daje stotinu taj je čistog srca i svetog tela. Od onog što daje šestdeset, taj je otišao od žene. A od trećeg što daje trideset, to je tako jer je on u svetom braku i telom i srcem." "

24 Još jednu priču im je ispričao: "Carstvo nebesko je slično čoveku koji je posejao dobro seme na svojoj njivi.

25 Ali dok su njegovi ljudi spavali, dođe neprijatelj i poseje korov, na stranom jeziku Verijaga, latinski Lolium, usred pšenice i ode.

26 A kada je usev iznikao i kada dođe vreme da donese rod, tada se pokaza i korov.

27 I domaćinovi radnici pridóše i rekoše mu: 'Gazda, zar nisi posejao dobro seme na svojoj njivi? Odakle sada kukolj?'

28 A on im reče: 'Moji neprijatelji su to učinili.' Sluge mu pak rekoše: 'Hoćeš li da počupamo korov?'

29 A on im reče: 'Ne, da ne biste zajedno s njim iščupali i pšenicu.

30 Ostavite neka oboje rastu zajedno do žetve, i u vreme žetve reći ću žeteocima: 'Skupite prvo kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu snesite u moju žitnicu'."

31 I još jednu im je priču ispričao: "Carstvo nebesko je slično gorušičinom zrnu, koje je čovek uzeo i posejao na svojoj njivi. 32 Iako je najmanje od svih semena, kada izraste, veće je od sve trave i bude poput drveta, tako da se ptice nebeske gnezde na njegovim granama."

33 Ispričao im je još jednu priču: "Carstvo nebesko je slično kvascu, koji žena stavi u tri see* brašna, dok sve ne uskisne."

34 Sve ovo ispričao je Ješua narodu u pričama, i bez priča im ništa nije govorio,

35 da se ispuni ono što je rekao prorok: "Otvoriću u pričama usta svoja, objaviću sve tajne od postanka sveta."

36 Nakon ovoga, odvojio se od naroda i otišao kući. Njegovi učenici dođoše kod njega, te mu rekoše: "Razjasni nam priču o korovu na njivi."

37 On im je odgovorio sledeće: "Sejač dobrog semena je Sin čovečiji,

38 njiva je ovaj svet, dobar plod - to su pravednici, a korov su grešnici.

39 Neprijatelj koji ga je posejao je Satan, žetva je kraj ovoga sveta, a žeteoci su anđeli.

40 Kao što su žeteoci skupljali korov i vatrom spaljivali, tako će biti i na svršetku sveta.

41 Poslaće Sin čovečiji svoje anđele da ukloni iz svoga carstva svo zlo i one koji čine bezakonje.

---

* Sea, mera za zapreminu, oko 13,3 litara.

42 Poslaće ih u ognjenu peć, a tamo će biti plač i škrgut zuba.

43 Tada će pravednici sijati kao sunce u carstvu Oca svoga. Ko ima uši da sluša, čuće.”

44 Ješua je svojim učenicima rekao i sledeće: “Carstvo nebesko je slično čoveku koji pronađe blago koje je neko sakrio u polju, pa od radosti svoje prodaje sve što ima, da bi kupio upravo to polje.

45 Carstvo nebesko je slično i trgovcu koji traga za dragim kamenjem.

46 A kada nađe jedan skupoceni kamen, ode i proda sve što ima te ga kupi.

47 Carstvo nebesko je opet slično mreži bačenoj u more, u koju se uhvatilo riba od svake vrste.

48 Kada se napuni, izvuku je na obalu, pa izađu ribari da prebiraju dobru ribu u posude, a lošu da izbace.

49 Tako će biti i na svršetku sveta: Izići će anđeli i razdvojiće zle od pravednih,

50 te će ih bacitu u ognjenu peć, gde će biti plača i škrguta zuba.

51 Rekao im je: “Da li ste razumeli sve ovo?” Rekoše mu: “Da.” 52 A on im reče: “Zato će svaki mudrac ličiti u Carstvu nebeskom na domaćina koji bez razmišljanja iz svoje riznice iznosi i novo i staro.”

53 Nakon svega ovoga, kada je Ješua završio priče i otišao odatle,

54 došao je u svoj zavičaj da podučava ljude po skupštinama. Fariseji su se divili i govorili u sebi: “Otkuda ovome ovakva mudrost i moć da čini takva čuda?”

55 Nije li ovo drvodeljin i Mirjamin sin? Zar se ne zna da su svi ovi njegova majka Mirjam i njegova tri brata Josef, Šimon i Jehuda, kao i njegove sestre?

56 Zar se ne zna da svi oni žive sa nama. Pa odakle njemu sve to?”

57 Sablaznili su se zbog njega. A Ješua im reče: “Nema proroka bez časti osim u svojoj zemlji, u svome gradu i u svojoj kući.”

58 Tamo nije hteo da učini nikakvo čudo zbog njihovog neverovanja.

14. poglavlje

1 U to doba, Irod četvorovlasnik čuo je glasine o Ješui.

2 Potom je rekao svojim slugama: “Verujem da je to Johanana kupać.”

3 Irod je ranije uhvatio Johanana i bacio ga u tamnicu jer je bio primoran da ne uzme Ordisu, ženu svoga brata,

4 pošto mu je Johanana govorio: “Nije ona za tebe.”

5 Tada ga je Irod hteo ubiti, ali je odustao, zbog naroda, jer su ga smatrali prorokom.

6 A na pijanci za svoj rođendan, Irod je pozvao velike carske državnike da jedu sa njim. Među svima koji su jeli, bila je i njegova ćerka, koja je igrala među gostima ugađajući tako Irodu.

7 Zbog ovoga se Irod zakleo da će joj dati sve što bude od njega tražila.

8 A devojka, nagovorena od svoje majke, zatražila je glavu Johanana kupaća na tacni.

9 Car se veoma ražalostio, ali zbog zakletve koju je dao ispred gostiju, naredi da se to i učini.

10 Poslao je da se odseče glava Johananu u tamnici.

11 Potom su njegovu glavu doneli na tacni i dali devojci, a ona je odnese svojoj majci.

12 Zatim su došli Johananovi učenici, uzeli telo i sahranili ga, pa su za sve ovo ispričali Ješui.

13 A kada je Ješua čuo o ovome, otputovao je odatle čamcem i stigao do Judejske pustinje. Ali, narod iz svih zemalja, kada je za to čuo, pošao je za njim.

14 U jednom trenutku je izašao i video mnogo naroda, sažalio se na te ljude i izlečio sve njihove bolesti.

15 A kada je palo večer, dođoše mu njegovi učenici te mu rekoše: "Ovo mesto je pusto. Pusti narod neka ode pešice i kupi sebi hrane."

16 Ješua im reče: "Ne treba da idu, dajte im vi da jedu."

17 A oni mu odgovoriše: "Nemamo ovde ništa sem pet hlebova i dve ribe."

18 A on im na to reče: "Donesite mi ih ovamo."

19 Onda zapovedi da narod poseda po travi. Kada su svi seli, uzeo je pet hlebova i dve ribe, pogledao u nebo i blagoslovio ih, izlomio i dao učenicima hlebove, a učenici su ih podeli grupi naroda.

20 Svi su jeli i najeli se. Tako su se isto najeli i ribe. Kada su se zasitili, uzeli su svoje kotarice i napunili iz njih dvanaest sei.

21 Inače, samo onih koji su jeli bilo je oko pet hiljada ljudi, ne računajući žene i decu.

22 Nakon ovoga naredio je svojim učenicima da uđu u čamac i da odu pre njega u grad, dok se narod ne razide.

23 I kada je napustio narod, popeo se na planinu da se moli sam. Palo je i večer, a on je i dalje bio tamo sam.

24 A čamac je bio već nasred mora, u nevolji zbog talasa, jer je vetar bio nepovoljan.

25 A u vreme četvrte noćne straže, tokom noći, došao je Ješua kod njih, hodajući po moru.

26 Videvši ga učenici kako ide po moru, uplašise se misleći da je to utvara, i od straha počеше da vrište.

27 Ali im Ješua odmah reče: "Verujte da sam to ja, ne strahujte."

28 A Petros mu odgovori ovako: "Gospode, ako si ti, zapovedi mi da dođem k tebi po vodi."

29 A Ješua mu reče: "Dođi." I izišavši iz barke, Petros pođe po moru i dođe Ješui.

30 Ali, gledajući jaki vetar, uplašio se, počeo da se davi i povikao: "Gospode, spasi me!"

31 Odmah je Ješua pružio svoju ruku, uhvatio ga i rekao mu: "Maloverni čoveče, zašto si posumnjao?"

32 I kada su ušli u čamac, prestao je vetar.

33 A svi koji su bili u čamcu, padoše pred njega govoreći: "Zaista si Božiji Sin."

35 A kada su ga ljudi tog mesta poznali, poslali su po celom tom carstvu da mu se dovedu svi bolesnici.

36 Ovi su ga potom ponizno molili da samo dotaknu ruke njegove odeće i svako ko je dotakao bio je izlečen.

15. poglavlje

1 Jednom tako dođoše kod Ješue fariseji i književnici i rekoše mu:

2 "Zašto tvoji učenici vrše prestup nad prvim predanjima? Jer oni uopšte ne peru svoje ruke pre jela.

3 A on im odgovori: "Zašto vi prestupate Božju zapovest zbog svoga predanja?"

4 Bog je rekao: 'Poštuj svoga oca i svoju majku', i: 'Ko naruži oca ili majku zauvek će umreti',

5 a vi govorite: 'Kada za neku stvar čovek kaže svom ocu ili majci: 'Žrtveni dar koji ću dati je ono čime će se iskupiti takvo zlodelo.'

6 I neće takav čovek poštovati stoga svoju majku i svoga oca, te tako ukidate Božju reč zbog vašeg predanja.

7 Licemeri! Dobro je prorokovao za vas Ješajahua i rekao sledeće:

8 "Kao što i Bog reče: 'Ovaj narod me poštuje usnama i pričom, a njihovo srce je daleko od mene.

9 Uzalud me poštuju učeći zapravo ljudske zapovesti'."

10 Potom je Ješua pozvao narod i rekao: "Slušajte i razumite:

11 Ne pogani čoveka ono što ulazi kroz usta, nego ono što izlazi iz usta, to pogani čoveka."

12 Tada su mu prišli njegovi učenici i rekli: "Znaj da su se fariseji sablaznili kada su čuli ove reči?"

13 A Ješua im je ovako odgovorio: "Svako drvo koje ne posadi moj nebeski otac, biće iskorenjeno.

14 Pustite ih da slepi vode slepe, a kada slepi vodi slepoga, obojica će pasti u jamu."

15 A Petros mu reče: "Gospodaru, objasni nam ovu priču."

16 On reče: "Pa vi ste i dalje bez znanja?"

17 Ne razumete li da sve što ulazi u usta ide u trbuh i prirodno se izbacuje napolje?"

18 A što izlazi iz usta, zapravo dolazi iz srca, i to je ono što prlja čoveka.

19 Jer iz srca izlaze zle misli, ubistva, blud, krađe, laži i kletve.

20 E sve ovo prlja čoveka, a jesti neopranim rukama ne prlja čoveka."

21 Nakon što je sve to rekao, Ješua se povukao u galilejski Tir i Sidon.

22 Odjednom je naišao na ženu Kanaanku koja je došla iz istočnih zemalja. Ona poče da mu se obraća vičući: "Smiluj se na mene, gospodaru, sine Davidov, jer moju ćerku teško muče demoni."

23 A Ješua joj ne reče ni reči. Tada priđoše njegovi učenici i rekoše mu: "Gospodaru naš, zašto zapostavljaš ovu ženu što više za nama."

24 A on im kaza: "Poslali su me samo izgubljenom stadu iz doma izraelskog."

25 Ona ipak poče da mu se klanja i reče: "Gospodaru, pomoz mi."

26 A Ješua joj kaza: "Nije lepo uzeti hleb namenjen deci i baciti ga psima."

27 A žena na to reče: "Da Gospodaru, ali i psi jedu mrve koje padnu sa stola njihovih gospodara."

28 Tada joj Ješua odgovori: "O ženo, velika je tvoja vera. Učiniće ti se to što si molila." Od tog trenutka pa nadalje njena ćerka je bila izlečena.

29 I kada je Ješua odande krenuo, prešao je Galileju i popeo se na planinu.

30 Dok je bio na toj planini, video je kako mu prilazi i gleda ga mnoštvo naroda, među kojim je bilo hromih, ranjenih, ubogih i od drugih bolesti bolesnih, koji mu padoše pred noge i koje izleči.

31 Narod je bio zgranut od čuda, gledajući uboge kako hodaju, slepe kako gledaju i kako svi slave Boga.

32 Nakon ovoga Ješua reče svojim učenicima: "Žao mi je naroda, jer su već dva dana oko mene i nemaju šta da jedu, a neću da ih pustim gladne da idu, da ne malaksaju na putu."

33 Učenici mu rekoše: "Odakle mi da nađemo u ovoj pustoši hleba da nahranimo toliki narod?"

34 A Ješua ih upita: "Koliko vekni hleba imate?" Oni odgovoriše: "Sedam, i nekoliko riba."

35 Potom Ješua zapovedi narodu da sedne na livadu,

36 uze tih sedam vekni hleba, izlomi ih i dade svojim učenicima, a učenici narodu.

37 I svi su jeli i nasitili se, a još je i preostalo sedam sei.

38 Inače, onih što su jeli bilo je oko četiri hiljade ljudi, ne računajući žene i decu.

39 Nakon ovoga, Ješua uđe u barku, te dođe u zemlju Makedoniju.

16. poglavlje

1 Tako dođoše kod njega fariseji i mudraci, pa izazivajući ga zatražiše od njega da im pokaže bilo kakav znak s neba.

2 On im reče: "Vi ste dvolični, jer kada nastane večer, govorite: 'Biće vedro sutra, jer je nebo crveno',

3 a ujutro: 'Danas će biti oluja, jer je nebo tamno.' Znaete da prosudite prema izgledu neba, a sud prema vremenima ne znate da date?

4 Zlo pokoljenje traži znak, a znak mu se neće dati, osim znaka proroka Jone."

5 A kada je Ješua bio na obali mora, rekao je svojim učenicima da pripreme i ponesu hleb. On potom uđe sa svojim učenicima u barku, međutim učenici su zaboravili da ponesu i malo hleba.

8 Ješua im reče: "Vi, koji imate malo pameti, mislite da nemate hleba?"

9-12 Zar se ne sećate pet vekni hlebova na četiri hiljade ljudi i koliko je sei preostalo? I zato razumite! Ne govorim vam

o kremenu* ili o prirodnom hlebu, već vam kažem da se čuvate običaja fariseja i sadukeja."

13 I pođe Ješua na put ka zemlji Siriji i zemlji Filof, koja se još zove i Filivos. Pitao je tada svoje učenike: "Šta kažu ljudi o meni?"

14 Oni rekoše: "Jedni kažu da je Johanan kupač, drugi - da je Elijahu, a treći da je Jirmejahu ili jedan od proroka."

15 Potom ih opet upita: "A vi, šta vi kažete o meni?"

16 Odgovori mu Šimon zvani Petros: "Ti si Mesija, na stranom jeziku Hristos, Sin Boga života, koji si došao na ovaj svet."

17 A Ješua mu reče: "Blažen si, Šimone, sine Jonin, jer ti to što si rekao nije otkrilo telo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima.

18 I ja ti kažem da si ti kamen, i na tebi sazidaću moj dom molitve, i vrata ognja uništenja neće moći ništa protiv tebe.

19 I daću ti ključeve Carstva nebeskoga, i što svežeš na zemlji biće svezano na nebu, i što razvežeš na zemlji biće razvezano na nebu."

20 Tada zapovedi učenicima da nikome ne kažu da je on Mesija.

21 Od tada pa nadalje poče Ješua otkrivati svojim učenicima da on treba da ode u Jerusalem i mnogo da postrada od starešina i sveštenika, da će biti ubijen, i da će trećeg dana ustati.

22 A Petros ga povede na stranu i poče ga koriti govoreći: "Bože sačuvaj, gospodaru, neće ti se to dogoditi."

23 A Ješua sede i pogleda ka Petru i reče: "Idi od mene Sotono, sablažnjavaš me, jer ti ne poznaješ ono što je Božije, nego ono što je ljudsko."

---

* U pitanju je kamen sa kojim se pali vatra.

24 Tada reče Ješua svojim učenicima: "Ako ko hoće da pođe za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj krst tako da se približi smrti i pođe za mnom.

25 Jer ko hoće da spase svoju dušu - izgubiće je, a ko izgubi svoj život zbog mene - spašće svoju dušu.

26 Jer šta će koristiti čoveku ako uspe sav svet da dobije, ako izgubi svoju dušu? Ili kakav će prihod imati čovek koji zbog trenutnih i propadajućih stvari da svoju dušu na sud ognja uništenja?

27 Jer će doći Sin Božji, u čast svoga Oca koji je na nebesima, sa svojim anđelima, da uzvratu svakome po njegovim delima.

28 Zaista vam kažem da među ovima što stoje ovde ima nekih koji neće okusiti smrt sve dok ne vide Sina Božjeg kako dolazi dovodeći svoje carstvo."

17. poglavlje

1 Nakon šest dana od ovog događaja, povede Ješua sa sobom Petra, i Jaakova, na stranom jeziku Gaimi, i Johanana njegovog brata, i izvede ih na visoku goru da se moli.

2 I dok se još molio, najednom se preobrazio pred njima, te zasija njegovo lice kao sunce, a njegova odeća postade bela kao sneg.

3 Odjednom se tu stvoriše Moše i Elijahu koji rekoše Ješui sve šta će mu se dogoditi u Jerusalmu. Petros i njegovi prijatelji su zadremali. U snu su, a kao da nisu, budni su, a kao da nisu. Videli su Ješuinu telo i dvojicu ljudi s njim.

4 A kada su ovi otišli, Petros reče Ješui: "Dobro je biti ovde. Hajde da napravimo ovde tri kolibe, jednu tebi, jednu Mošeu i jednu Elijahu" - ne znajući šta priča.*

---

* pošto se tek probudio

5 Dok je Petros još pričao, odjednom ih zakloni oblak, što ih je veoma uplašilo. Dok su bili pod oblakom, začuli su glas iz oblaka koji je kazivao: "Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji. Njega slušajte!"

6 I čuvši ovo, učenici padoše na kolena, u velikom strahu.

7 A kada je glas prestao da se čuje, Ješua im reče: "Ustanite, nemojte se bojati."

8 A kada podigoše pogled prema gore, ne videše nikoga više sem Ješue.

9 I dok je Ješua silazio s gore, naredio im je: "Nikome ne govorite za viziju koju ste videli, dok Sin čovečiji ne ustane iz mrtvih."

10 Potom ga njegovi učenici zapitaše: "Zašto mudraci kažu da prvo Elijahu treba da dođe?"

11 A on odgovori: "Elijahu će doći i sve će uspostaviti.

12 Ali vam kažem da je Elijahu već došao, a nisu ga prepoznali, već su radili s njim šta su hteli. Tako će i Sin čovečiji stradati od njih."

13 Tada učenici razumeše da im je pričao zapravo o Johananu kupaču.

14 Jednom prilikom priđoše narodu, te mu pristupi jedan čovek moleći ga na kolenu,

15 i reče: "Gospodaru, smiluj se na moga sina, jer je obuzet zlim duhom i veoma bolestan. On drobi svoje zube u ustima, peni mu u ustima, često pada na zemlju, nekada u vatru, a nekada u vodu.

16 A dovodio sam ga kod tvojih učenika i nisu mogli da ga izleče."

17 A Ješua odgovori: "O loše li generacije! Teško vama koji poričete veru. Dokle ću biti s vama? Dokle ću vas podnositi? Dovedite mi ga ovamo."

Iz Jevanđelja po Marku (9. poglavlje)

(ovaj deo teksta se nalazi unutar hebrejskog teksta Jevanđelja po Mateju)

20 Dovedoše ga i istog časa kada ga je Ješua video, Satan ga obuze, pade na zemlju i poče da se trza i valja po njoj.

21 Ješua je potom pitao oca ovog mladića koliko dugo traje njegova obuzetost Satanom. A otac mu objasni da to traje odavno, pa sve do sada.

22 "I mnogo puta ga je bacao u vatru i vodu, mogao ga je ubiti. I ako ti, gospodine, na bilo koji način možeš da mu pomogneš, pomози mu." Ovaj čovek se veoma dopao Ješui, te je prema njemu osetio jake emocije.

23 Ješua mu reče: "Ako budeš mogao da veruješ, svaku stvar ćeš moći da učiniš, jer je onome ko veruje sve lako."

24 I odmah glasno zajeca mladićev otac i reče: "Gospodine, ja verujem, ali i pored toga mi pomози zbog moje vere."

25 Kada je Ješua video da je i narod već počeo da se okuplja, on reče Satanu snažno i glasno: "Naređujem ti da izađeš odatle! I od sada pa nadalje ne vraćaj se ovde nikada!"

26 I Satan izađe vrišteći, nanoseći bol mladiću, koji osta da leži kao mrtav. Mnogi su počeli da govorkaju da je on zaista mrtav.

27 Ješua ga je samo uzeo i podigao, a mladić je ustao.

28 Kada je Ješua ušao u kuću.....

Nastavak Jevanđelja po Mateju

18 -

19 Tada priđoše Ješui njegovi učenici nasamo i rekoše mu: "Zašto mi nismo mogli da ga isteramo?"

20 A on im reče: "Zbog malo vere. Jer zaista vam kažem, ako imate vere koliko je zrno gorušice, reći ćete ovoj gori:

'Pomeri se odavde onamo', i ona će se pomeriti, i ništa vam neće biti nemoguće.

21 A ova vrsta demona izlazi samo pomoću molitve i posta."

22 Dok su išli po Galileji, reče im Ješua: "Sina čovečijeg će predati u ljudske ruke,

23 i ubiće ga, i trećeg dana će ustati."

24 A kada su stigli u Kefar Nahum Marta, priđoše Petru poreznici i rekoše: "Vaš učitelj se ne ponaša lepo i ne plaća porez."

25 On mu je odgovorio da je to tačno. Reče: "Da." I kada uđe u kuću, preteče ga Ješua i reče mu: "Šta misliš Petre, od koga zemaljski carevi uzimaju porez, od svojih sinova ili od tuđih?"

26 A Petros mu odgovori: "Od tuđih." A Ješua im onda svima reče: "Tuđi sinovi su dakle zatočeni.

27 Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, baci udicu, i prvu ribu koju uhvatiš uzmi, pa kada joj otvoriš usta, naći ćeš novčić. Uzmi ga i daj im za nas."

18. poglavlje

1 U jednom momentu priđoše učenici Ješui i rekoše: "Ko je, prema tvom mišljenju, najveći u carstvu nebeskom?"

2 On je tada pozvao neko dete, postavio ga među njih,

3 i rekao: "Zaista vam kažem, ako se ne vratite veri i ne budete kao ovo dete, nećete ući u carstvo nebesko,

5 a jedino će ući ovo dete, koje je takvo da može primiti mene.

6 Onaj koji ponizi ovu, u mene verujuću mala decu, biće mu bolje da veže mlinski kamen o svoj vrat i da se udavi u morskim dubinama.

7 I teško svetu od nereda jer neredi moraju doći, ali i teško čoveku zbog kojeg nered dolazi.

8 Ako zbog tvoje ruke ili noge duhovno posrćeš, odseci ih i baci od sebe. Bolje ti je da uđeš u život kljakat i hrom, nego da te tvoje dve ruke ili dve noge bace u oganj večnog uništenja.

9 A ako posrneš zbog svoga oka, izvadi ga i baci. Bolje ti je da s jednim okom uđeš u život, nego s dva oka da te bace u oganj uništenja.

10 Gledajte da ne osuđujete neko od ove dece, jer vam kažem da njihovi anđeli stalno gledaju sinove moga Oca, koji je na nebesima.

11 Jer Sin čovečiji je prestao da spašava neprijatelje.

12 Šta vam se čini? Ako neki čovek ima sto ovaca pa jedna od njih zaluta, zar neće ostaviti njih devedeset i devet u brdima i poći da traži zalutalu?

13 I ako je pronađe, zaista se raduje više njoj nego onim devedeset i devet koje nisu zalutale.

14 Tako isto neće želeći Otac nebeski da izgubi jedno od ove male dece."

15 U to doba reče Ješua Šimonu, koji se zove i Petros: "Ako ti zgreši tvoj brat, idi i raspravi se s njim u četiri oka. Ako te posluša, dobio si svoga brata.

16 Ako te ipak ne posluša, uzmi sa sobom još nekoga, pa se raspravi. Ako te i pored toga ne posluša, dovedi još jednog ili dvojicu, ili trojicu svedoka, da se ustima dvojice ili trojice svedoka utvrdi svaku reč.

17 A ako i njih ne posluša, izađi u javnost, pa ako ne posluša ni publiku, neka ti bude kao neprijatelj, nasilnik i nečovek.

18 Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji biće svezano na nebu, i što god razvežete na zemlji, biće razvezano i na nebu.

19 Opet vam zaista kažem: ako se dvojica od vas na zemlji slože, u svakoj stvari koju zamole, daće im Otac moj koji je na nebesima.

20 Jer gde su dvojica ili trojica sabrani u moje ime, tamo sam i ja među njima.

21 Tada priđe Petros i reče mu: "Gospode, ukoliko mi moj brat zgreši sedam puta, da li da mu oprostim?"

22 Reče mu Ješua: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta."

23 U to vreme reče Ješua svojim učenicima: "Carstvo nebesko je slično caru koji je hteo da se obračuna sa svojim slugama i robovima.

24 A kada se poče razračunavati, dođe jedan koji je dugovao oko deset hiljada zlatnika.

25 I pošto nije imao da vrati, zapovedi gospodar da prodaju njega i njegovu decu i sve što je imao, i da se naplata izvrši.

26 Tada sluga pade i poče mu se klanjati govoreći: 'Gospodaru, sačekaj me još malo i sve ću ti platiti.'

27 A gospodar se smilovao na slugu, i oprostio mu dug.

28 Ali onaj sluga izađe, te naiđe na jednog od svojih drugova koji mu je dugovao sto novčića, uhvati ga i stade ga povređivati govoreći... '*

29 Drug mu reče: 'Imaj strpljenja prema meni i vratiću ti.'

30 Ali on nije hteo, nego ode i baci ga u zatvor dok ne plati dug. 31 Videvši gospodarevi radnici šta se dogodilo, veoma se ožalostiše i obavestiše svoga gospodara.

32 Tada ga pozva njegov gospodar i reče mu: 'Zli slugo, oprostio sam ti sav onaj dug, jer si me molio.

---

* nedostaje deo dokumenta na kome je ovaj deo teksta.

33 Zar nije trebalo da se i ti smiluješ na svoga druga kao što sam se ja na tebe smilovao? '

34 Na to se razgnevi njegov gospodar i predade ga mučiteljima dok mu ne plati sav dug.

35 Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako svako od vas ne oprosti svome bratu od sveg srca svoga."

19. poglavlje

1 A kada je Ješua završio ove govore, pošao je iz Galileje i stigao u judejske krajeve, koji se nalaze preko Jordana.

2 Za njim je išlo mnogo ljudi, i sve ih je izlečio.

3 Priđoše mu fariseji da ga isprobaju i počеше da ga zapitkuju: "Da li sme čovek da otpusti svoju ženu za bilo kakav razlog i da joj da otpusni list?"

4 A on im odgovori: "Zar niste čitali da ih je Tvorac od početka stvorio kao muško i žensko."

5 I takođe reče: "Zato će čovek ostaviti oca i majku svoju i prionuće uz svoju ženu, i postaće jedno telo?"

6 Tako nisu više dva nego jedno telo. Što je Stvoritelj sastavio, čovek ne može da rastavlja."

7 Oni mu rekoše: "Zašto je onda zapovedio Mojsije da se da otpusna lista i da se žena pošalje iz kuće?"

8 Reče im: "S obzirom na vašu tvrdoglavost, Mojsije vam je dopustio da otpustite svoje žene, ali nije uvek bilo tako.

9 Nego, ja vam kažem da ko ostavi svoju ženu, sem zbog preljube, i oženi se drugom, čini preljubu, i ko se oženi raspuštenicom, čini preljubu."

10 A njegovi učenici mu rekoše: "Ako je tako čoveku sa ženom, nije dobro ženiti se."

11 A on im reče: "Ne shvataju svi ove reči, nego oni kojima je dato.

12 Jer ima uškopljenika koji su se iz utrobe materine tako rodili iako nisu zgrešili, i ima uškopljenika koji su sami sebe uškopili radi Carstva nebeskoga, i oni su veoma istaknuti. Ko može da shvati, shvatiće."

13 Tada mu prinese decu da stavi ruke na njih i da se pomoli za njih, a njegovi učenici ih razjuriše.

14 Ali Ješua reče: "Pustite decu i ne branite im da dođu k meni, jer takvima pripada Carstvo nebesko. Zaista vam kažem, neće ući u Carstvo nebesko onaj ko ne radi ovako."

15 I stavi ruke na njih, pa ode odatle.

16 Jednom mu priđe jedan momak i reče: "Učitelju, kakvo dobro da učinim da imam večni život?"

17 A on mu reče: "Što me pitaš za dobro? Ne postoji dobar čovek, kao sam Bog koliko je dobar. Ako pak hoćeš da uđeš u život, drži zapovesti."

18 Reče mu momak: "Koje zapovesti?" A Ješua reče: "Ne ubij, ne kradi, ne svedoči lažno,

19 poštuj oca i majku, i voli svoga bližnjeg kao samoga sebe."

20 Reče mu mladić: "Sve sam to poštovao, šta mi još nedostaje?"

21 Reče mu Ješua: "Ako želiš da budeš savršen, idi i prodaj sve što imaš i daj siromašnima, i imaćeš blago na nebu, onda hajde samnom."

22 A mladić čuvši ovu reč ode ožalošćen jer nije imao veliko imanje.

23 A Ješua reče svojim učenicima: "Zaista vam kažem da će bogataš teško ući u carstvo nebesko.

24 I opet vam kažem, lakše je kamili da prođe kroz iglene uši, nego da bogataš uđe u carstvo Božije."

25 A učenici, kada su čuli ovo, uplašise se jako te rekoše: "Ko onda može da se spase?"

26 Ješua ih pogleda i reče im: "Ljudima je ovo nemoguće, ali je Bogu sve moguće. "

27 Tada odgovori Petros: "Eto, mi smo ostavili sve i pošli za tobom, šta ćemo dobiti?"

28 A Ješua im reče: "Zaista vam kažem da ćete vi, koji ste pošli za mnom, u novome svetu, kada Sin čovečiji sedne na presto slave svoje, i sami sestiti na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest plemena Izraelskih.

29 I svaki koji ostavi kuću ili braću ili sestre ili oca, ili majku ili ženu ili decu ili njive zbog mog imena, primiće stotruku i naslediće život večni.

30 Ali će mnogi prvi biti poslednji i poslednji prvi.

20. poglavlje

1 Jer Carstvo nebesko je slično čoveku domaćinu koji izađe rano ujutro da unajmi radnike za svoj vinograd.

2 A kad se pogodi sa radnicima po dinar na dan, pošalje ih u svoj vinograd.

3 I kada oko tri sata popodne vidi druge gde stoje na trgu besposleni,

4 i njima reče: "Idite i vi u moj vinograd, i ako sve bude dobro, platiću vam."

5 I oni odu. A kada opet izađe oko šest i oko devet sati, učini isto tako.

6 I oko jedanaestoga sata izađe i nađe druge gde stoje i kaže: "Što stojite ovde ceo dan besposleni?"

7 Oni mu rekoše: "Niko nas nije unajmio." On im reče: "Idite i vi u vinograd."

8 A kada pade mrak, gospodar vinograda reče svome upravitelju: "Pozovi radnike i isplati ih počevši od poslednjih do prvih."

9 I kada dođoše unajmljeni oko jedanaestoga sata, primiše po dinar.

10 A kada dođoše prvi, pomisliše da će više uzeti, ali im on nije dao više od po dinar.

11 Kad su dobili novac, govorili su protiv domaćina:

12 "Ovi poslednji odradiše jedan sat, pa si ih izjednačio sa nama koji podnesmo težinu celog dana i ovu žegu."

13 A on odgovori jednom od njih i reče: "Prijatelju, ne činim ti nepravdu, zar se nisi pogodio sa mnom po dinar?"

14 Uzmi svoje pa idi jer ako hoću ovom poslednjem da dam kao i tebi,

15 zar ne mogu da činim šta hoću sa svojim? Ili je oko tvoje zlo što sam ja dobar?"

16 Tako će i biti, poslednji će biti prvi i prvi će biti poslednji. Mnogi će biti pozvani, a malo njih izabranih.

17 I kada se Ješua približio Jerusalimu, povede svojih dvanaest učenika u tajnosti i reče im:

18 "Evo idemo gore u Jerusalim, i Sin čovečiji biće predan prvosveštenicima i književnicima, i osudiće ga na smrt,

19 i takođe će ga predati mnogobošcima da ga isprebijaju, a trećeg dana će vaskrsnuti.

20 Tada mu priđe žena Zevedejeva sa svojim sinovima klanjajući mu se i moleći nešto od njega.

21 A on joj reče: "Šta hoćeš?" Reče mu: "Naredi da ova dva moja sina sednu jedan s tvoje desne, a drugi s leve strane u tvome carstvu."

22 A Ješua odgovori: "Ne znate šta tražite. Moćićete da istrpите mučenje i umiranje koje ću ja trpeti?" Rekoše mu: "Možemo."

23 Reče im: "Čašu moju ćete ispiti, ali sestiti meni s desne ili leve strane, to ne dajem ja, nego će pripasti onima kojima je pripremio moj Otac."

24 I čuvši to desetorica braće, rasrdiše se na ova dva svoja brata.

25 A Ješua im reče da mu priđu, pa im kaza: "Znate da vladari mnogih naroda gospodare njima, a da ih njihovi velika- ni tlače.

26 A kod vas neka ne bude tako, nego ko od vas hoće da bude veliki, neka vam služi,

27 i ko hoće da bude među vama prvi, neka vam bude slu- ga,

28 baš kao što Sin čovečiji nije došao da mu služe, nego da on služi i da dâ život svoj kao otkup za mnoge ljude."

29 A kada su ulazili u Jerihon, pođe za njim jedna grupa naroda.

30 Tamo, dvojica slepih izadoše na put i čuše galamu mnoštva naroda, te su se zapitali šta bi to moglo biti. Jedan prorok im odgovori da Ješua iz Nazareta dolazi. Onda su povikali ka njemu i rekli: "Smiluj se na nas, sine Davidov."

31 A narod im zapreti da učute ali oni još jače povikaše: "Gospode, sine Davidov, smiluj se na nas!"

32 I stade Ješua, dozva ih i reče: "Šta hoćete da vam učinim?"

33 Rekoše mu: "Gospode, da se otvore naše oči." 3 Ješua se na njih smilova, dodirnu im oči i reče im: "Vaša vas je vera izlečila." Oni odmah progledaše i zahvaljivaše Bogu, te pođoše za njim. Sav narod je zahvaljivao Bogu za ovo.

21. poglavlje

1 Kada su se približili Jerusalimu i došli do Bet Fage, prema Maslinskoj gori, posla Ješua dvojicu svojih učenika govoreći im:

2 "Idite do utvrđenja što je pred vama, i odmah ćete naći jednu magaricu i magare s njom. Odvežite ih i dovedite ih me- ni.

3 I ako vam neko nešto kaže, recite da su Gospodu potrebni, odmah će ih pustiti."

4 A ovo se dogodilo da se ispuni ono što je rekao prorok:

5 "Kažite kćeri Cionovoj: 'Evo car tvoj dolazi ti pravedan, pobedonosan i siromašan, jašući na magarici i na mladunčetu njenom'."

6 Učenici odoše i učiniše kako im je Ješua naredio.

7 Dovedoše magaricu i mladunče, on uzjaha, a ostali stavi- še na njih opremu i stočnu odeću, te pođoše gore.

8 A većina naroda prostre svoju odeću po putu, dok su drugi rezali granje sa drveća i prostirali ih za njim i pred njim po putu.

9 Neki su vikali: "Hošana* spasitelju sveta, neka si blago- sloven ti koji dolaziš u ime Gospodnje. Hošana spasitelju naš, proslavi se na nebu i na zemlji."

10 Nakon svega ovoga, ušao je Ješua u Jerusalim, a sav grad se uzbuni, govoreći: "Ko je ovaj?"

11 A narod je među sobom govorio: "To je prorok Ješua iz Nazareta koji je u Galileji."

12 Potom je Ješua ušao u hram Božji i našao tamo trgovce i kupce. Videvši to isprevrtao je table stolova i stolice prodava- vaca golubova,

13 i reče im: napisano je: "Moj dom zvaće se dom molitve svim narodima", a vi od njega činite razbojničku pećinu.

14 Odmah mu priđoše slepi i hromi u hramu, i izleči ih.

15 A prvosveštenici i književnici dođoše da vide čuda koje je učinio. Videvši čuda koja je učinio i mlade momke kako viču u hramu: "Neka je slavan Sin Božji", veoma su se rasrdili.

16 Zato mu rekoše: "Jesi li čuo šta ovi govore?" A Ješua im reče: "Da, čuo sam ih. Zar nikada niste čitali: 'Iz usta dece i odojčadi načinio si sebi moć?'"

17 Onda ih ostavi i izađe van grada u Bet Hananiju, koju je obilazio i propovedao o Božijem carstvu.

18 Ujutro se gladan vraćao u grad.

19 Primetio je jednu smokvu kraj puta, došao do nje, i na njoj nije ništa našao sem lišća, te joj reče: "Neka od tebe ne bude više ploda nikada!" Smokva se odmah osušila.

20 Učenici su to videli, pa su se začudili govoreći: "Kako se odmah smokva osušila?"

21 A Ješua odgovori sledeće: "Ako imate veru bez sumnje, učinićete ne samo što se dogodilo sa smokvom, nego ako i ovom brdu kažete: 'Digni se i baci se', dogodiće se.

22 I sve što budete zatražili u molitvi, ako budete verujući, dobićete."

23 Kada je došao u hram da podučava, priđoše mu prvo-sveštenici, mudraci i narodne starešine te mu rekoše: "Ko ti je dao pravo da to radiš?"

24 A Ješua im odgovori sledeće: "I ja ću vas nešto pitati, pa ako mi to kažete, i ja ću vama reći ko mi je dao pravo da ovo radim. 25 Odakle beše Johanano obredno kupanje? Sa neba ili od ljudi?" A oni počеше da razmenjuju mišljenja, te rekoše jedni drugima: "Ako kažemo: 'S neba', reći će nam: 'Zašto mu onda ne poverovaste?'

26 A ako kažemo: 'Od ljudi', plašićemo se naroda jer Johanana svi smatraju prorokom."

27 Oni odgovoriše Ješui i rekoše: "Ne znamo." Reče i on njima: "Ni ja vama neću kazati ko mi daje za pravo da ovo radim."

28 Te večeri rekao je Ješua svojim učenicima: "A šta vi mislite? Jedan čovek je imao dva sina. Prišao je jednome i rekao mu: 'Sinko, idi danas i radi u vinogradu.'

29 Odgovorio mu je: 'Ne želim', ali se posle pokajao i otišao.

30 Tada priđe drugome i reče isto tako. A on odgovori: 'Odmah gospodaru', ali ipak nije otišao.

31 Koji je od njih dvojice učinio očevu volju?" Rekoše: "Prvi." Reče im Ješua: "Zaista vam kažem da nasilnici i bludnice ulaze pre vas u carstvo Božije.

32 Jer vam dođe Johanano putem pravednosti, i ne poverovaste mu, a nasilnici i bludnice mu poverovaše. Vi ste to videli, ali se niste vratili veri. I posle toga se niste pokajali i poverovali mu. Ko ima uši da sluša, neka čuje i stidi se."

33 U to vreme reče Ješua svojim učenicima i grupi Jevreja: "Čujte molim i priču o sejaču. Bio jednom jedan poštovani čovek koji posadi vinograd, i ogradi ga ogradom, sagradi u njemu kulu i iskopa u njemu muljaru za grožđe, pa ga dade vinogradarima i otputova. 34 A kada se približi vreme branja plodova, poslao svoje slugo vinogradarima da uzmu njegove plodove.

35 Uхватиše vinogradari njegove slugo, jednoga istukoše, drugoga ubiše, a trećega kamenovaše.

36 Opet poslao druge slugo, više njih nego prvog puta, a ovi im učiniše isto tako.

37 Najzad poslao k njima svoga sina rekavši: 'Plašiće se valjda od moga sina.'

38 Ali vinogradari, videvši sina rekoše jedan drugom: 'Ovo je naslednik. Hajde da ga ubijemo, pa ćemo imati njegovo nasledstvo.'

39 I stvarno ga uhvatiše, izbaciliše ga iz vinograda i ubiše.

40 I onda, kada dođe vlasnik vinograda, šta će učiniti vinogradarima?"

41 Odgovoriše mi sledeće: "Kao zločince će ih zlom pobiti, a vinograd će dati drugim vinogradarima koji će mu odmah davati njegov deo plodova."

42 Reče im Ješua: "Zar niste čitali u Spisima: 'Kamen koji odbaciše zidari, upravo je postao ugaoni kamen. Od Gospoda je to i divno je u našim očima?'"

43 Zato vam kažem da će se uzeti od vas Carstvo Božije i dati drugom narodu koji svoje plodove donosi.

44 I ko padne na ovaj kamen razbiće se, a na koga on padne satrće se."

45 Prvosveštenici i fariseji, čuvši njegove priče uvideše da u stvari o njima govori.

46 Zatražili su da ga ubiju, ali su se uplašili naroda, jer ga je narod smatrao prorokom.

22. poglavlje

1 Opet poče Ješua da u pričama govori:

2 "Carstvo nebesko je slično caru koji pravi svadbu.

3 On šalje svoje slugе da pozovu zvanice na svadbu, ali zvanice ne hteše da dođu.

4 On ponovo posla druge slugе i reče im: 'Recite zvanicama: 'Evo, spremio sam gozbu, zaklao sam bikove i kokoši, sve je spremno dođite na svadbu.'

5 Međutim, oni opet nisu hteli i odoše, jedni u grad, a drugi na posao.

6 Ostali uhvatiše njegove slugе, mučiše ih i ubiše.

7 Kada je car to čuo, veoma se naljutio. Zato je poslao vojku da spali sve kuće tih ubica.

8 Tada reče svojim slugama: 'Svadba je spremna, ali zvanice nisu bile dostojne.

9 Zato idite na puteve, i koga god da nađete pozovite na svadbu.' 10 Sluge izađoše na puteve i skupiše sve koje nađoše, i zle i dobre. Tako se napuni svadba gostiju.

11 Kada je car ušao da vidi goste, ugleda čoveka koji nije bio obučen u svadbenu odeću.

12 I reče mu: 'Prijatelju, kako si došao ovamo bez svadbenog odela?' On zaneme.

13 Tada car reče slugama: 'Svežite mu ruke i noge i izbacite ga u najveću tamu. Tamo će biti plača i škriputanja zubima.'

14 Mnogo je zvanica, ali je malo izabranih."

15 Tada fariseji krenuše i počeše da se dogovaraju kako da ga uhvate u reči.

16 Potom mu poslaše svoje učenike sa Irodovim nasilnicima, koji mu se obratiše: "Učitelju, znamo da si istinit i u istini učiš putu Božijem, ničega se ne plašiš, i potpuno si nezavistan.

17 Reci nam šta misliš, da li je dopušteno dati Cezaru porez, ili nije?"

18 Ali Ješua shvati njihovu zlu nameru i reče: "Dvolični, što me iskušavate?"

19 Pokažite mi poreski novac." Oni mu pokazaše.

20 Onda im on reče: "Čiji je ovo lik i natpis?"

21 Rekoše mu: "Cezarev." Tada im reče: "Dajte onda cezaru cezarevo, a Bogu Božije."

22 Kada su to čuli, zadivili su se. Potom ga ostaviše i odoše.

23 Toga dana pristupiše mu sadukeji i istraživači vaskrse-nja, te ga upitaše:

24 "Učitelju reci nam nešto. Mojsije je govorio: 'Ako neko umre bez dece, neka brat njegov uzme njegovu ženu i podigne porod svome bratu.'

25 A kod nas je bilo sedmoro braće: prvi se oženi i umre, pa kako nije imao poroda, ostavi svoju ženu svom bratu.

26 Tako i drugi i treći, sve do sedmoga.

27 A posle svih umre i žena.

28 Kada vaskrsnu, čija će od njih sedmorice ona biti žena?"

29 A Ješua odgovori: "Varate se jer ne znate Pismo niti silu Božiju.

30 Jer kada uskrsnu, neće se ljudi ženiti niti će se žene udavati, nego će biti kao anđeli Božiji na nebu.

31 Zar niste čitali o uskrsnuću mrtvih šta vam je Bog rekao:

32 'Ja sam Bog Avraamov i Bog Jichakov i Bog Jaakovljevi?' Bog nije Bog mrtvih nego Bog živih."

33 Narod, čuvši to, zadivio se njegovoj mudrosti.

34 A kad su fariseji čuli da je učutkao sadukeje, skupiše svoje slugе,

35 i poslaše jednog mudrog od njih da ga iskuša:

36 "Učitelju, reci koja je najveća zapovest u Tori?"

37 A on mu reče: "Voli Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i tako dalje.

38 Ovo je najveća i prva zapovest.

39 A druga je slična prvoj: Voli bližnjega svoga kao samoga sebe.

40 Od ove dve zapovesti zavisi sva Tora i Knjige proroka."

41 A kada su se fariseji okupili, upita ih Ješua:

42 "Šta vi mislite o Mesiji? Čiji će sin on biti?" Rekoše mu: "Davidov."

43 Reče im: "Kako ga onda nazivaju Davidom u Duhu Svetom, govoreći: 'Gospode',

44 kao što je napisano: 'Sedi meni s desne strane dok ti položim neprijatelje pod noge tvoje?'

45 Kad Davida nazivaju Gospodom, kako će mu onda biti sin?"

46 I niko nije mogao da mu odgovori ni reči, niti se ko usudi od onoga dana da ga više išta pita.

23. poglavlje

1 Onda Ješua poče da priča narodu i svojim učenicima sledeće:

2 "Na Mojsijevu stolicu sedošе književnici i fariseji.

3 I sada, sve što vam on kaže, držite i činite, ali po njihovim propisima i njihovim primerima ne činite, jer oni govore, ali ne čine.

4 Nego vezuju i stavljaju teške i nesnošljive terete na ljudska leđa, a sami svojim prstom neće da mrdnu.

5 A sva svoja dela čine da ih ljudi vide i oblače skupocenu garderobu i velike rese stavljaju koje se još zovu fiblios,

6 vole čelo stola na gozbama i prva mesta u sinagogama,

7 pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu rabinima.

8 Vi nemojte želeći da vas zovu rabinima, jer je jedan vaš učitelj, a vi ste svi braća.

9 I nikoga na zemlji ne nazivajte svojim ocem jer je jedan Otac vaš nebeski.

10 Niti se nazivajte učiteljima, jer je jedan vaš učitelj - Mesija.

11 A najveći među vama neka vas služi.

12 Ko samoga sebe uzdiže - biće ponižen, a ko samoga sebe unizi - biće uzdignut.

13 Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što zatvarate carstvo nebesko pred ljudima jer vi ne ulazite, niti puštate unutra one koji hoće da uđu.

14 Teško vama, književnici i fariseji, licemeri, što jedete i razdeljujete imanja udovica i tobože se molite dugo. Zato ćete, kada to prođe, dugo kaznu patiti.

15 I što prelazite i more i kopno da srce makar jednog čoveka vežete za vašu veru, i kad mu ga vežete, on postane duplo gori nego što je pre toga bio.

16 Teško vama, vođe slepih, koji govorite: 'Ako se ko zakune Hramom, to se ne važi ništa. Ako se pak zakune nekom stvari koja je posvećena u Hramu, onda je dužan da plati.'

17 Budale i slepci, šta je veće, Hram ili predmet koji je posvećen Hramu?

18 I kažete: 'Ako se ko zakune žrtvenikom, nije ništa dužan, a ako se zakune darom koji je na njemu, obavezan je nešto dati.'

19 Slepci, šta je veće, žrtva, svetište ili žrtvenik? 20 Ko se zakleo žrtvenikom, kune se njime i svim što je na njemu,

21 - 22 i koji se zakleo prestolom na kojem Bog sedi, kune se prestolom, ali i onim koji na njemu sedi.

23 Teško njima, književnicima i farisejima, što daju desetak od mirođije i nara, a pljačkaju i ne daju grožđe, koje je cenjenije. To je i po zakonima Tore, a oni su pravda, istina i vera. Ovo je trebalo činiti i ne zaboravljati.

24 Potomci vođa slepih, vodite računa da ste tačni u stvarima veličine komarca, a kamilu biste celu gutali.

25 Teško vama, književnici i fariseji, licemeri, što čistite spolja čaše i posude, a iznutra su pune prljavštine i nemorala.

26 Očisti prvo ono što je u čaši, da bi posle i njena spoljašnjost bila čista.

27 Teško vama, književnici i fariseji, licemeri, što ličite na okrečene grobove, koji spolja izgledaju lepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i prljavštine.

28 Tako se i vi spolja pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni dvoičnosti i bezakonja.

29 Teško vama licemeri, književnici i fariseji, što gradite grobove proroka i ukrašavate spomenike pravednika,

30 i govorite: 'Da smo živeli u vreme svojih otaca, ne bismo bili njihovi saučesnici u ubijanju proroka.'

31 Tako svedočite za sebe da ste sinovi onih koji su pobili proroke.

32 I vi se isto tako ponašate kao vaši preci.

33 Zmije, zmijski porode, kako da pobegnute od suda ognja uništenja ako se veri ne vratite?"

34 U to vreme reče Ješua skupinama Jevreja: "Evo vam šaljem proroke, i mudrace i književnike. Od njih ćete neke ubiti, neke šibati u vašim sinagogama i goniti od grada do grada.

35 Neka dođe na vas krv svakog pravednika prolivena na zemlji, od krvi Avelja pravednoga do krvi Zaharije sina Barahijina, koga ubiste između hrama i žrtvenika.

36 Zaista vam kažem, sve će to doći na ovu generaciju.

37 I na Jerusalem koji ubija proroke i kamenuje izaslanike. Koliko sam samo puta hteo da skupim tvoju decu, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, i niste hteli.

38 Eto, ostavljaju vam se kuće vaše prazne.

39 Zaista vam kažem, od sada nadalje me nećete videti dok ne budete rekli: 'Neka je blagosloven naš Spasitelj'."

24. poglavlje

1 I Ješua izađe iz hrama i pođe dalje. Priđoše mu njegovi učenici da mu pokažu građevine hrama.

2 A on im reče: "Vidite li sve ovo? Zaista vam kažem, sve će se ovde srušiti, neće ostati ni kamen na kamenu."

3 Kada je sedeo na Maslinskoj gori, koja se nalazi preko puta Hrama, priđoše mu učenici Petros, Johanan i Andrija nasamo i pitaše: "Kaži nam kada će sve to biti, i šta će biti znak da će se sve ovo desiti ili početi da se dešava, i kada će biti svršetak sveta i tvoj dolazak?"

4 I odgovori im Ješua:

5 "Gledajte da vas ko ne zavede. Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: 'Ja sam Mesija', i mnoge će vas zavesti.

6 A čućete za ratove i velike vojne sile. Pazite, ne plašite se, jer to mora da bude, ali još nije kraj.

7 I ustaće narod na narod i carstvo na carstvo, i biće velike gladi i zemljotresa po raznim mestima.

8 Ali je sve to samo početak nevolja.

9 Tada će vas predati na muke i ubijaće vas, i svi narodi će vas mrzeti zbog moga imena.

10 Tada će se mnogi rasrditi, jedan drugoga izdati i jedan drugoga mrzeti,

11 Pojaviće se i mnogi lažni proroci i zavešće mnoge.

12 Kada bude bilo mnogo bezakonja, kod mnogih će ohladneti ljubav.

13 A ko istraje do kraja, taj će biti spašen.

14 I propovedaće se ova bešura, na stranom jeziku evan-gele, po svakoj zemlji za svedočanstvo o meni svim narodima, i tada će doći kraj.

15 To je antihristos i on je gnusoba opustošenja, o kojoj je govorio prorok Danilo, koji stoji na svetom mestu, a čitalac će razumeti.

16 Tada stanovnici Judeje neka beže u planine,

17 a ko bude na krovu neka ne silazi da uzme nešto iz svoje kuće,

18 i ko bude u polju neka se ne vraća da uzme svoj ogrtač.

19 Teško trudnim ženama i dojiljama u te dane.

20 Molite se da to vaše bežanje ne bude u zimu ili na Šabat,

21 jer će tada biti velika nevolja, kakve nije bilo od pos-tanja sveta do sada, niti će ikada takve biti.

22 I ako se ne bi skratili ti dani, ne bi se spasao ni jedan čovek. Ali samo zbog izabranih, ti dani će se skratiti.

23 I u to vreme, ako vam tada neko kaže: 'Evo, Mesija je ovde ili tamo', nemojte poverovati.

24 Jer će se javiti lažne mesije i lažni proroci, pa će činiti velike znake i čuda, da zavedu i izabrane.

25 - 26 Ako vam kažu: 'Eno ga u pustinji', nemojte izaći, 'Evo ga u sobama', nemojte poverovati. Eto, rekao sam vam sve i pre nego što će se dogoditi."

27 Pored toga, Ješua je svojim učenicima rekao i sledeće: "Jer kao što munja izlazi od istoka i seva do zapada, tako će biti i dolazak Sina čovečijeg.

28 Gde god bude leš, tamo će se orlovi skupiti.

29 Odmah posle tih dana, sunce će potamneti, a mesec neće davati svoje svetlosti. I zvezde će padati s neba, a nebeske sile će se uzdrmati.

30 I tada će se na nebu pojaviti znak Sina čovečijeg, pa će tada zakukati sve porodice na zemlji, i ugledaće Sina čovečijeg na nebeskim oblacima sa velikom vojskom i strašnom slavom.

31 I poslaće svoje anđele da sa glasnom trubom sakupe njegove izabranike od sva četiri nebeska vetra, od jednog kraja neba do drugog.

32 A od smokvinog drveta naučite priču: kada njena grana već omekša i prolista,

33 znate da je leto blizu.

34 Zaista vam kažem da ova generacija neće proći dok se sve ovo ne desi.

35 I nebo i zemlja će proći.

36 A o tom danu i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo Otac."

37 Još reče Ješua svojim učenicima: "Kao u Noahovo vreme, takav će biti i u naše vreme dolazak Sina čovečijeg.

38 Jer kao što su u vreme pred potopom jeli i pili, ženili se i množili, do dana kada je Noje ušao u barku,

39 i nisu znali dok nije naišao potop i podavio ih, tako će biti i dolazak Sina čovečijeg.

40 Tada ako bude dvoje u njivi, jedan pravedan, jedan zločinac, jedan će biti prihvaćen, a drugi će biti ostavljen.

41 Dve žene ako melju na jednom mlinu, jedna će biti prihvaćena, a druga će biti ostavljena. Ovo će se dogoditi jer će anđeli na kraju sveta skloniti zaštitne balvane i razdvojiće zle od dobrih."

42 Onda reče Ješua i sledeće: "Pazite zajedno sa mnom, jer ne znate u kojem času će Gospod vaš doći.

43 A i ovo znajte: kada bi domaćin znao u kojem trenutku će lopov doći, bdio bi i ne bi dozvolio da se potkrada njegova kuća.

44 Zato i vi budite spremni, jer će Sin čovečiji doći u trenutku za koji nećete znati.

45 Šta mislite, ko će biti verni i mudri sluga, pa onaj koga postavi gospodar kraj svoje dece, da im daje hranu na vreme.

46 Bogat je onaj sluga koga njegov gospodar, kada dođe, zatekne da tako i čini.

47 Zaista vam kažem da će ga onda postaviti negovateljem sve svoje dece.

48 Ako bi sluga bio zao i kaže u sebi: 'Moj gospodar će se dugo zadržati',

49 te počne tući svoje drugove u službi, i jesti i piti sa pijanicama,

50 doći će gospodar tog slugu u dan kada ne očekuje i u čas koji ne zna,

51 pa će ga iseći i staviti njegove delove među licemere. Tamo će biti plača i škrgranja zubima.

25. poglavlje

1 Ješua je svojim učenicima rekao i sledeće: "Carstvo nebesko će ličiti na deset devojaka devica, koje su uzele svoje svetiljke i izašle u susret mladoženji da postanu njegova mlada.

2 Pet od njih su bile nerazumne, a pet njih vrlo mudre.

3 Jer pet nerazumnih su uzele svoje svetiljke, ali nisu uzele sa sobom ulja za svetiljke,

4 a mudre su uzele ulje u posudama sa svojim svetiljkama.

5 Pošto je mladoženja zakasnio, sve su zadremale i zaspale.

6 A oko ponoći nastala vika: 'Evo mladoženje, izađite mu u susret.'

7 Tada ustaše sve one devojke device i urediše svoje svetiljke.

8 A nerazumne rekoše mudrima: 'Dajte nam malo vašega ulja, jer se naše svetiljke gase.'

9 Ali mudre odgovoriše: 'Da ne bude malo nama i vama, idite i kupite kod trgovaca.'

10 Kada su one otišle da kupe, dođe mladoženja i one spremne devojke udoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata.

11 A kasnije dođoše i ostale, one nerazumne devojke i povikaše: 'Gospodaru, gospodaru, otvori nam.'

12 Ali on odgovori i reče: 'Zaista vam kažem, ne znam ko ste vi.' 13 Bdižite zato, jer ne znate ni dan ni čas kada će mladoženja doći."

14 Još je Ješua ispričao svojim učenicima i sledeću priču: "Carstvo nebesko liči i na čoveka koji polazi na daleki put i poziva svoje slugu i predaje im svoje imanje.

15 Jednom slugi je dao pet zlatnika, drugome dva, a trećem jedan, svakome prema njegovoj zaslugi, te je otputovao.

16 Onaj što primi pet zlatnika odmah ode te zaradi još pet.

17 Isto tako i onaj sa dva je krenuo, kupovao je i prodavao i tako zaradio još dva.

18 A onaj koji je primio jedan, krenuo je i on, ali je iskopao jamu u zemlji i sakrio novac svoga gospodara.

19 Posle nekog vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži račun od njih.

20 I prvo mu priđe onaj što je dobio pet zlatnika, donese još drugih pet i reče: 'Gospodaru, pet zlatnika si mi dao i zaradio sam još pet.'

21 A njegov gospodar mu reče: 'Ti si sluga dobar i veran. U malim stvarima si bio veran, nad mnogim ću te postaviti da budeš glavni. Dođi u sreću svoga gospodara.'

22 Takođe mu priđe i onaj sluga što je dobio dva zlatnika te mu reče: 'Gospodaru, dva zlatnika si mi dao i zaradio sam još dva.'

23 Reče mu njegov gospodar: 'Dobro, slugo dobar i verni, u malim stvarima si bio veran, nad mnogim ću te postaviti da budeš glavni. Dođi u sreću svoga gospodara.'

24 Potom mu priđe i onaj što je dobio jedan zlatnik pa reče: 'Gospodaru, znao sam da si čvrst i težak čovek, i da žanješ gde nisi posejao, i skupljaš gde nisi vejao.'

25 Plašeci se toga, otišao sam i sakrio tvoj zlatnik u zemlju i evo ti ga, imaš sada svoje.'

26 A njegov gospodar mu odgovori: 'Zli i lenji slugo, iako si znao da žanjem gde nisam posejao i skupljam gde nisam vejao,

27 nisi dao moj novac menjačima. Jer bih sada po dolasku uzeo svoje s kamatom.

28 Zato uzmite od njega zlatnik i dajte onome što je zaradio pet zlatnika.

29 Jer svakome koji ima daće mu se, a od onoga koji nema - uzeće se i ono što ima.

30 A lenjog slugu izbacite u krajnju tamu. Tamo će mu biti plača i škrguta zuba'."

31 Ješua je svojim učenicima ispričao i ovo: "A kada dođe Sin čovečiji u svojoj slavi i svi anđeli s njime, onda će sesti na presto svoje slave

32 i biće okupljeni pred njim svi narodi, i on će ih odvojiti jedne od drugih, kao što pastir odvaja ovce od koza,

33 i postaviće ovce sebi s desne strane, a koze s leve strane.

34 Tada će reći onima s desne strane: 'Dođite, blagosloveni Oca moga, nasledite Carstvo nebesko koje vam je pripremano od postanka sveta do sada.

35 Jer sam ogladneo i dadoste mi da jedem, ožedneo sam i napojiste me, bio sam gost i ugostiste me,

36 bio sam go i obukli ste me, bolestan i posetiste me, u tamnici sam bio i dolazili ste mi.'

37 Tada će mu odgovoriti pravednici: 'Gospode naš, kada smo te videli gladnog i nahranili te, ili žednog i napojili te?

38 Kada smo te videli kao gosta i ugostili te, ili golog i odenuli te?

39 Kada smo te videli bolesnog ili u tamnici i obišli te?'

40 A car će im odgovoriti i reći: 'Zaista vam kažem, ukoliko ste učinili makar jednom ono što mu je trebalo od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.'

41 Tada će reći i onima s leve strane: 'Idite od mene, prokleti, u vatru večnog uništenja pripremljenu vama, kod Satana i njegovih anđela.

42 Jer sam bio gladan i niste mi dali da jedem, ožedneo sam i niste mi dali da pijem,

43 gost sam bio i niste me ugostili, go sam bio i niste me obukli, bolestan i u tamnici sam bio i niste me posetili.'

44 Tada će i oni odgovoriti i reći: 'Kada smo te videli Gospode naš, gladnog ili žednog, ili kao stranca ili golog ili bolesnog, ili u tamnici i ne poslužismo ti?'

45 Tada će im odgovoriti i reći: 'Zaista vam kažem, ukoliko samo jednom niste učinili od ovih najmanjih šta mu je bilo potrebno, kao da ni meni niste učinili.'

46 Tako će ovi otići u večnu osudu, a pravednici u večni život.

26. poglavlje

1 A kada je Ješua završio sve ove govore, reče svojim učenicima:

2 "Znate da je za dva dana Pesah, i Sina čovečijeg će predati Jevrejima da ga razapnu."

3 Tada se okupiše prvosveštenici i narodne starešine u dvoru prvosveštenika koji se zvao Kaifas,

4 pa se dogovoriše da Ješuu na prevaru uhvate i ubiju,

5 ali rekoše samo da ne bude za praznik, da se narod ne bi pobunio.

6 A kada je Ješua bio u selu Hananija u kući Simona gubavog,

7 priđe mu jedna žena sa sudom punim skupocenog ulja, te ga izli na njegovu glavu dok je bio za stolom.

8 Kada su to videli njegovi učenici, počeli su da negoduju, te rekoše: "Čemu ova šteta?"

9 Ovo se moglo skupo prodati i dati siromašnima."

10 Ali Ješua je shvatio zbog čega je to urađeno, pa im reče: "Zašto pričinjavate neprijatnosti ovoj ženi? Dobro i divno delo je učinila,

11 jer siromahe ćete uvek imati sa sobom, a mene nećete.

12 Kada je ona izlila ovo ulje na moje telo, to je ustvari za moju sahranu učinila.

13 Zaista vam kažem, gde god se ova bešura, na stranom jeziku evanđelje, bude propovedala po celom svetu, pričaće se i ovo što je ona učinila, za sećanje na mene."

14 Tada jedan od dvanaestorice, koji se zove Juda Iškariot, ode prvosveštenicima i reče:

15 "Šta ćete mi dati da vam prosledim Ješuu?" I oni mu platiše trideset srebrnika.

16 I od tada je tražio zgodnu priliku da ga prosledi njima.

17 A prvoga dana Pesaha priđoše učenici Ješui te mu rekoše: "Gde hoćeš da ti spremimo da jedeš obrok za Pesah?"

18 A on im reče: "Idite u grad do jednog čoveka koji je zainteresovan da radi i recite mu da je Učitelj rekao sledeće: 'Moje vreme je blizu, kod tebe ću praznovati Pesah sa svojim učenicima'."

19 -

20 A kada je došlo veče, seo je za sto sa Dvanaesticom njegovih učenika.

21 I dok su jeli, reče im: "Zaista vam kažem da će me jedan od vas izdati."

22 I veoma ožalošćeni počеше govoriti jedan za drugim: "Gospode, da nisam to ja?"

23 A on im odgovori: "Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdelu, upravo taj će me prodati." Zato su svi jeli iz jedne posude. I zato ga ni jedan nije gledao, misleći da onaj koji ga gleda taj će ga i ubiti.

24 Reče im Ješua: "Sin čovečiji zaista ide - kao što je napisano za njega, ali teško onome čoveku koji posreduje u izdajstvu Sina čovečijeg. Bolje bi mu bilo da se taj čovek nije ni rodio."

25 A Juda, koji ga je prodao na to odgovori: "Da nisam možda ja taj, učitelju?" A on mu reče: "Ti si to rekao."

26 A kada su jeli, uze Ješua hleb, blagoslovi ga, izlomi ga, pa ga dade učenicima i reče: "Uzmite, jedite, ovo je moje telo."

27 Tada uze i čašu i zahvali svome Ocu, pa im je dade i reče: "Pijte iz nje svi,

28 jer ovo je moja krv za novi savez, koja se proliva za mnoge za opraštanje grehova.

29 Ali vam kažem, od sada pa nadalje neću piti od ovoga roda vinove loze do onoga dana kada ću ga s vama piti novog u Carstvu nebeskom."

30 Nakon toga krenuše i izađoše na Maslinsku goru.

31 Tada reče Ješua svojim učenicima: "Dođite, svi vi, prežalite me noćas, jer je napisano: 'Udariću pastira, pa će se razbežati i ovce.'

32 A posle kada ustanem iz mrtvih, javiću vam se u Galileji."

33 Tada mu Petros reče: "Ako te svi prežale, ja te nikada neću prežaliti."

34 A Ješua mu reče: "Zaista ti kažem da ćeš me se tri puta odreći ove noći pre nego što zapeva petao."

35 Reče mu Petros: "I ako treba da umrem s tobom, neću se tebe odreći." Tako mu rekoše i svi ostali učenici.

36 Tada dođe Ješua s njima u selo koje se zove Ge Šemonim i reče učenicima: "Izvolite, sedite ovde dok ja odem tamo i pomolim se."

37 Sa sobom je poveo Petra i dvojicu Zevedelovih sinova, pa je počeo tugovati i brinuti.

38 Tada im reče: "Moja duša tuguje. Do smrti ostanite ovde i bdite sa mnom."

39 I pođe polako malo dalje, te pade na svoje lice moleći se i govoreći: "Oče moj, ako je moguće, neka me mimoide ova čaša, ali ne kako ja hoću, nego kako ti želiš."

40 Potom dođe kod učenika i nađe ih kako spavaju, pa reče Petrosu: "Niste mogli ni jedan sat probdeti sa mnom?"

41 Bdite i molite se da ne dođete u iskušenje, što je moguće više, duh je izdržljiv za noć, ali je telo slabo i bolesno."

42 Opet, po drugi put ode i pomoli se govoreći: "Oče moj, ako ne može da me mimoide ova čaša, da je ne pijem, neka bude tvoja volja."

43 I opet dođe te ih nađe kako spavaju, jer im oči behu otežale.

44 I ostavi ih opet. Otišao je ponovo i pomolio se po treći put i izgovori ponovo iste reči kao i prethodni put.

45 Tada dođe učenicima i reče im: "Spavajte samo i odmorite se, jer evo približio se čas kada Sina čovečijeg predaju u ruke grešnika.

46 Ustanite, hajdemo, evo približio se njegov izdajnik."

47 Dok je on još govorio, kad ono Juda Iškariot, jedan od dvanaestorice njegovih učenika dođe. A s njim jedna velika grupa ljudi sa mačevima i batinama, poslani od prvosveštenika i narodnih starešina,

48 a njegov izdajnik im dade znak govoreći: "Koga poljubim, taj je, držite ga."

49 I odmah prišavši Ješui reče: "Zdravo učitelju", i poljubi ga.

50 A Ješua mu reče: "Prijatelju, šta si to uradio?" Tada priđe, pružiše ruke na Ješuu i uhvatiše ga.

51 A jedan iz Ješuinog društva pruži ruku, isuka svoj mač i udari njime prvosveštenikovog slugu, te mu odseče uho.

52 Tada mu reče Ješua: "Vrati svoj mač na njegovo mesto, jer svi koji se maše za mač - od mača će i poginuti.

53 Ili misliš da ne mogu da zamolim svoga Oca, pa će mi odmah poslati više od dvanaest legija anđela?

54 Kako bi se onda ispunila Pisma, kada bih to uradio?"

55 Tog trenutka reče Ješua grupi ljudi: "Izašli ste kao na razbojnika sa mačevima i batinama da me uhvatite. Svako-dnevno sam sedeo u hramu i učio, i niste me uhvatili.

56 Ali sve se ovo dogodilo da se ispune proročka pisma." Tada ga svi učenici ostaviše i pobegoše.

57 A oni koji su uhvatili Ješuu, ovdedoše ga u dvor prvosveštenika Kajafasa. Potom se okupiše književnici i fariseji.

58 A Petros je za njim izdaleka išao sve do prvosveštenikovog dvora, ušao je unutra i seo sa slugama da vidi kraj.

59 A prvosveštenici i fariseji su želeli od nekoga lažno svedočenje protiv Ješue da bi ga mogli ubiti,

60 i nisu uspeli da nađu nikoga, iako su mnogi lažni svedoci došli.

61 Najzad, dvojica rekoše: "Ovaj je govorio: 'Imam moć da razrušim hram Božiji i da ga za tri dana sagradim'."

62 Tada ustade prvosveštenik i reče mu: "Ništa ne odgovaraš na to što ovi svedoče protiv tebe?"

63 A Ješua je ćutao. I prvosveštenik mu reče: "Zaklinjem te Bogom živim da nam kažeš jesi li ti Mesija, Sin Božiji?"

64 Reče mu Ješua: "Ti si to rekao, ali vam zaista kažem, od sada ćete videti Sina čovečijeg kako sedi s desne strane sile Božije i dolazi na nebeskim oblacima."

65 Tada prvosveštenik iscepa deo svoje odeće i reče: "Pohulio je na Boga. Šta će nam još svedoka? Eto sad ste svi čuli huljenje na Boga.

66 Šta mislite, šta treba da se radi?" A oni odgovoriše: "Zasluzio je smrt."

67 Tada mu pljunuše u lice i udariše ga po leđima, a drugi ga udariše po obrazu,

68 govoreći mu: "Proreci nam Mesijo, ko te je udario?"

69 A Petros je sedeo napolju u dvorištu kada mu priđe jedna sluškinja i reče: "Zar nisi i ti bio sa Ješuom Galilejcem?"

70 Ali on pred svima reče: "Ne znam uopšte o čemu pričаш."

71 A kada izađe u predvorje, vide ga druga sluškinja i reče ljudima koji su tuda prolazili: "Ovaj čovek je bio s Ješuom Nazarećaninom."

72 A on opet reče uz zakletvu: "Ne poznajem tog čoveka."

73 Malo posle priđoše oni što su stajali u predvorju i rekoše Petrosu: "Zaista si i ti iz te grupe, jer te tvoj govor koji podseća na proročki odaje."

74 Tada poče Petros da ga se odriče i da se kune da ga nikada nije upoznao. I odmah zapeva petao.

75 A Petros se seti Ješuinih reči: "Pre nego što petao zapeva, tri puta ćeš me se odreći." Potom izađe napolje i gorko zaplaka.

27. poglavlje

1 Kada je svanulo, svi prvosveštenici i narodne starešine se dogovoriše protiv Ješue da ga ubiju.

2 Zato ga svezaše i odvedoše komandantu Potac Pilatu.

3 Tada Juda Iškariot, kada je sve to video, poče da se kaje i vraća veri. Potom je vratio trideset dinara prvosvešteniku i starešinama naroda.

4 Rekao je: "Zgrešio sam što sam prosuo nevinu krv." A oni mu rekoše: "Šta se to nas tiče?"

5 Tada baci novčiće u hram, ode, uze jedan kanap i obesi se.

6 A prvosveštenici uzeše srebrnike i rekoše: "Ne valja ih staviti u hramovnu blagajnu, jer je njima plaćena Ješua krv."

7 Nego se dogovoriše te kupiše za njih lončarevu njivu za groblje strancima.

8 Zato se ta njiva do danas zove Logor Krvi.

9 Tada su se ispunile reči proroka Zeharija: "A ja im kažem: 'Ako je to dobro u vašim očima, uvećajte mi platu, a ako ne, otpustite me.' I odrediše mi platu od trideset srebrnika. Onda mi reče Bog: 'Pošalji ga lončaru.' Eto sad je u rukama čoveka lončara, jer mi je Bog tako naredio."

11 Ješua je stajao pred Pilatom, koji ga je pitao: "Jesi li ti jevrejski car?" A Ješua reče: "To si ti rekao."

12 I kada su ga optuživali prvosveštenici i starešine naroda, nije rekao ni reči na sve njihove napade.

13 Tada mu reče Pilat: "Vidiš li šta sve svedoče protiv tebe?"

14 A Ješua mu na to nije rekao ni reči, što je Pilata veoma čudilo.

15 A u čast velikog praznika Pesaha, prema njihovom običaju, komandant grada je obično oslobađao jednog zatvorenika koga je narod hteo.

16 Tada je u rukama Pilata bio jedan zatvorenik koji je bio skoro lud i koji se zvao Barabas. On je bio uhvaćen u ubistvu i bačen u podrum zatvora.

17 I kada se okupiše, reče im Pilat: "Koga hoćete da vam oslobodim, Barabasa ili Ješuu koji se zove Hristos?"

18 Jer je Pilat znao da su ga predali iz zavisti.

19 A kada je sedeo na sudijskoj stolici, poruči mu njegova žena: "Molim te, nemoj ni slučajno ništa loše da kažeš o onom pravedniku jer sam noćas u snu mnogo prepatila zbog njega."

20 Ali prvosveštenici i starešine nagovoriše narod da zatraže Barabasa, a Ješuu da pogube.

21 A Pilat im odgovori: "Kojeg od ove dvojice hoćete da vam oslobodim?" A oni rekoše: "Barabasa."

22 Na to im reče Pilat: "A šta da uradim sa Ješuum koji se zove Hristos?" I svi su rekli: "Da bude razapet."

23 A on na to reče: "Kakvo je zlo učinio?" Ali oni još jače povikaše: "Raspnite ga, raspnite ga, raspnite ga!"

24 A Pilatus videvši da ništa ne pomaže, i da ne može napraviti sa njima nikakav dogovor, nego buka postaje sve veća i veća, uze vodu pa opru ruke pred narodom i reče: "Ja nisam kriv. Pazite šta radite."

25 A sav narod odgovori: "Krv njegova na nas i na naše potomke."

26 Tada im pusti Barabasa, a Ješuu dade na šibanje i raspeće.

27 Tada dvorski konjanici povedoše Ješuu u sklonište i skupiše oko njega mnogo ljudi od raznih naroda.

28 Svukli su ga i ogrnuli mu zeleni plašt,

29 ispleli su venac od trnja te mu stavili na glavu i dali mu trsku u desnu ruku. Onda su pred njim klekli i počeli da mu se rugaju govoreći: "Zdravo da si caru Jevreja."

30 I pljuvali su ga u lice, potom mu uzeli trsku i udarali ga njome po glavi.

31 I kada su mu se narugali, svukli su sa njega plašt i obukli ga u njegovu odeću, pa su naredili da ga razapnu.

32 I kada su izlazili iz grada, naišli su na čoveka koji se zvao Šimon Kanaani. Njega su naterali da mu nosi krst.

33 I kad su došli na mesto koje se zove Golgota, koje je na brdu Kalvari,

34 dadoše mu da pije vino pomešano sa žuči. Kada je probao, osetio je gorčinu i nije hteo više da pije.

35 A kada su ga raspeli, podelili su njegovu odeću bacajući kocku,

36 - 37 i staviše mu više glave jedan natpis na kojem je pisalo: "Ovo je Ješua, car Izraela."

38 Tada raspeše s njim dvojicu lopova, jednoga s njegove desne, a drugoga s leve strane.

39 A prolaznici su ga grdili mašući svojim glavama

40 i govoreći: "Ti što rušiš hram i za tri dana ga sagrađuješ, spasi samoga sebe, i ako si Sin Božiji, siđi s krsta."

41 Isto tako su govorili prvosveštenici zajedno sa narodnim starešinama ismevajući mu se:

42 "Druge je spasao, sebe ne može da spase. Ako je car Izraela, neka siđe sad s drveta pa ćemo verovati u njega.

43 Uzdao se u Boga, neka ga sad On izbavi, ako ga želi, jer je govorio: 'Ja sam sin Božiji'."

44 A isto tako su ga vređali i lopovi raspeti s njim.

45 A od šest sati uveče nastala je tama po svoj zemlji koja je trajala do devet sati.

46 Oko devet sati povika Ješua veoma glasno na svetom jeziku: "Eli, Eli, lama azavtani?" ("Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?")

47 A jedan od onih što su tamo stajali čuvši to reče: "Mora da zove Elijahua."

48 I odmah otrča, uze sunđer, natopi ga sirćetom, i dade mu da pije.

49 A ostali rekoše: "Izgleda da će doći Elijahu da ga spase."

50 A Ješua još jednom povika glasno i posla dušu svome Ocu.

51 I odmah se zavesa u Hramu rascepi na dva dela od gore do dole, i zemlja se zatrese, i stene se raspadoše,

52 i grobovi se otvoriše te vaskrsnuše mnoga tela iz sna praha zemaljskog.

53 I izišavši iz grobova posle njegovoga vaskrsenja uđoše u Sveti grad i pokazaše se mnogima.

54 A kapetan i oni koji su s njim čuvali Ješuu videvši zemljotres i šta se dogodilo, uplašiše se vrlo i rekoše: "Ovaj zaista beše Božiji sin."

55 A tamo su bile i gledale sve to iz daleka mnoge žene, koje su pratile Ješuu od Galileje i služile mu.

56 Među njima je bila i Marija Magdalena, i Mirjam, Jaakovljeva i Josefova majka, kao i majka Zevedejevih sinova.

57 A kada je pao mrak, dođe bogati čovek iz Karnasije, po imenu Josef, koji je i sam bio Ješuin učenik.

58 On ode kod Pilata i zatraži Ješuinu telo. Tada Pilat naredi da mu se telo preda.

59 I uze Josef telo, uvi ga u veoma fino svileno platno,

60 pa ga stavi u njegov novi grob koji bio napravljen od kamena, i stavi veliki kamen na vrata od groba.

61 -

62 A sutradan, posle Pesaha, skupiše se prvosveštenici i fariseji kod Pilata,

63 i rekoše: "Gospodaru, setismo se da ona varalica još za života reče: 'Posle tri dana ustaću i oživeću.'

64 Naredi stoga da se osigura grob do trećega dana, da ne dođu njegovi učenici, ukradu ga, i narodu kažu: 'Ustao je iz mrtvih, pa će ta prevara biti gora od one prve'."

65 Reče im Pilat: "Evo vam straža pa idite i osigurajte što bolje znate."

66 A oni odoše i završiše izgradnju groba, zapečatiše kamen i postaviše stražu.

28. poglavlje

1 A u prvi dan sedmice, u zoru, dođe Mirjam Magdalena i druga Mirjam da pogledaju grob.

2 I gle, zemljotres veliki poče, jer anđeo Gospodnji siđe s neba do groba, odvali kamen i stade.

3 A pojava mu je bila kao sunce, a odeća kao sneg.

4 Od straha pred njim, uzdrhtaše stražari i postaše kao mrtvi.

5 Tada anđeo progovori ženama: "Ne bojte se, znam da tražite Ješuu koji je razapet.

6 Nema ga ovde. Jer je već živ, kao što je i rekao. Zato dođite i vidite mesto gde je ležao Gospod.

7 I idite brzo pa recite njegovim učenicima da je tamo nekad bilo telo Gospoda, i da on ide pred njih, i da će ga tamo videti, kao što im je i rekao."

8 Žene su otišle odmah od groba sa strahom jer su videle anđela, i sa velikom radošću jer je Gospod ustao iz mrtvih. Trčale su da jave njegovim učenicima.

9 I dok su one trčale, Ješua izađe pred njih i reče: "Neka vas Bog spasi." A one mu priđoše, kleknuše pred njega i pokloniše mu se.

10 Tada im Ješua reče: "Ne bojte se. Idite i javite mojoj braći neka idu u Galileju, i tamo će me videti."

11 A kada su one išle, neki stražari dođoše u grad i javiše prvosveštenicima sve što se dogodilo.

12 Prvosveštenici su se sastali sa narodnim starešinama, te su se dogovorili i dali farisejima mnogo novca,

13 i rekli im: "Kažite da su njegovi učenici došli noću i ukrali ga dok smo spavali.

14 I ako to dočuje Pilat, mi ćemo ga ubediti i vas oprostiti brige."

15 A oni uzeše novac i učiniše kako su ih i naučili. I ova priča se kod Jevreja čuva u tajnosti do današnjih dana.

16 A posle ovoga, dvanaestorica učenika ode u Galileju, a on im se prikazao u planini

17 kako se moli. Kada su ga videli, pokloniše mu se, a neki i posumnjaše u njega.

18 Tada priđe Ješua i reče im: "Meni je data sva vlast na nebu i na zemlji.

19 Zato idite i

20 učite ih da poštuju zauvek sve što sam vam zapovedio."